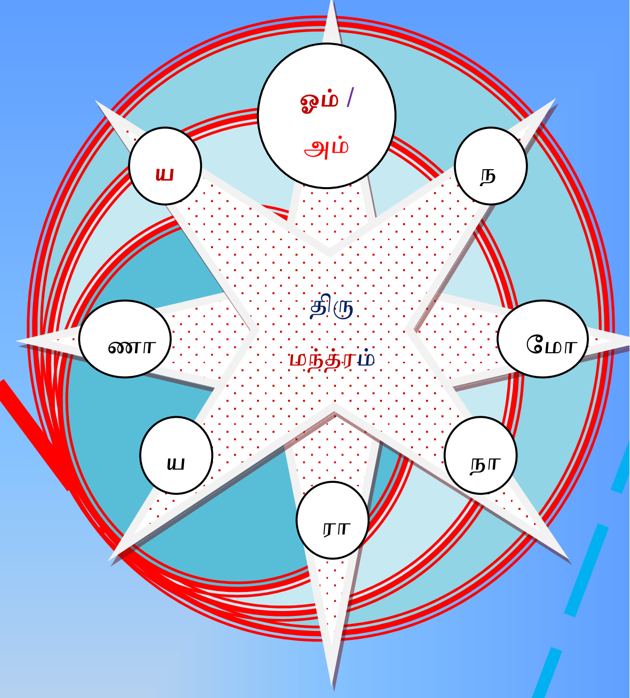
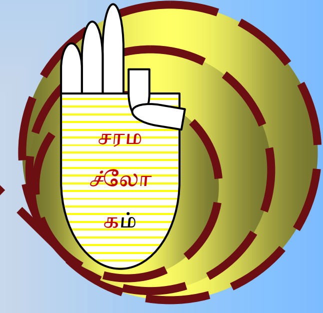

ஸ்ரீ:

சித்ரஸாரம்

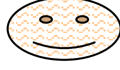
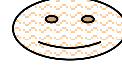
[ஸ்ரீ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ,
ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர,
வேதாந்தாசார்ய, வேங்கடநாதார்யரின்
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துக்குச் சுருக்கு]

நெல்வாய் நைத்ருவ மாடபூஷி ஸௌம்யநாராயணாசார்யர்

2009

அட்டைப்பட விளக்கம்

நல்லறிவின் மூலமான வேதத்தின் பொருளைச் சுருக்கிச் சொல்வது 'உபநிஷத்துக்கள்'; இவற்றின் உட்கருத்தைக் மையமாகக்கொண்டவை, 'முன்று மந்த்ரங்கள்'. **மூலமந்த்ரம், சரம ச்லோகம், த்வயம்** என்ற இம்முப்பெரும் மந்த்ரங்களே "ரஹஸ்யத்ரயங்கள்" எனப்படுகின்றன. இவற்றின் ஸாரத்தை – உட்கருத்தை – "ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸார" க்ரந்தத்தின் மூலமாகக் கூறுவதே, ஸ்வாமி தேசிகனின் உத்தேச்யம்.

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை சித்திரமாக சித்தரிக்க முனைந்த இந்நூலான "சித்ரஸார" ஆசிரியரால், அட்டைப்படத்தில் "மந்த்ரங்களை விளக்கும் முன், மந்த்ரத்தினால் குறிக்கப்படும் தேவதை- மந்த்ரத்தை அருளிய ஆசார்யர்-மந்த்ரம் ஆகிய மூன்றையும் அநுஸந்திக்க வேணும்" என்கிற க்ரமத்தைக் குறிப்பதாக மூன்று தனி வட்டங்களால், மூன்றும் நமஸ்காரம் செய்யப்படுகின்றன.

மேலும், வேதம்-உபநிஷத்-மந்த்ரம்-அவற்றின் ஸாரம் என்ற இந்நான்கும் 'வட்டத்துக்குள் வட்ட/உருவமாக' குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள், எட்டெழுத்து கொண்டதான மூலமந்த்ரம், **'எண் கோணத்தாலும்'** ; கண்ணனின் கட்டளையான சரம ச்லோகம், **'உபதேச-முத்ரையாலும்'** ; அநுஷ்டான க்ரமத்தைச் சொல்லும் 6 பதங்களைக்கொண்ட த்வயம், **'அறுகோணத்தாலும்'** உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு, உபாயபரமான த்வயத்தின் பூர்வ கண்டம் **உள் வட்டமாகவும்**, முடிவில்லா புருஷார்த்தத்தை விளக்கும் உத்தர கண்டம் **எல்லையில்லா வெளி வட்டமாகவும்** குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னும், ஸ்வரூபத்தை விளக்கும் மூலமந்த்ரமும், உபாயத்தை விதிக்கும் சரம ச்லோகமும், முடிந்தவைகளாகையால், முழு வட்டங்களாலும்; ' **போக்ய**மான' த்வயம், உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும் போதும் / தொடர்ந்து எப்போதும் அநுஸந்திக்கப்படுவதாய் (*த்வயம் அர்தாநுஸந்தானேன ஸஹ ஸதைவம் வக்தா . .*) இருப்பதால், 'முடிவு பெறாத வட்டமாயும்' சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

க்ரந்தத்தின் தனியன் ஒன்றில் *'த்ரி ஸ்ரோதஸம் அகல்மஷாம்'* (முப்பெருக்குடைய – ஸ்வர்கம், பூமி, பாதாளம் என மூன்று விதமாகப் பெருகும் - புனித கங்கை) என மூன்று மந்த்ரங்களையும் மூன்று **தாரை**யாக உவமைப்படுத்தியிருப்பது, அட்டைப்படத்தில் தனி வட்டத்தோடு சேர்க்கும் **மூன்று கோடுகளால்** காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

விண்ணப்பம்

ஆசார்ய ஸார்வபௌமரான ஸ்வாமி தேசிகன் ஸர்வோபஜீவ்யமாக ஸாதித்த க்ரந்தங்களில் தலை சிறந்தது "ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்" ஆகும் என்பது ஸாத்விகர்களின் ஒருமித்த கருத்து. தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிவதற்கு, ஆழ்வார்களின் திவ்ய ஸூக்திகள் எவ்வாறு உபகாரகமாக அமைந்தனவோ, அவ்வண்ணமே ஸ்ரீபாஷ்யாதி விஷயங்களில் விசேஷ நிலங்கள் தெளிவதற்கு, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் பரிசயம் அவர்ஜநீயம் என ஆன்றோர் சொல்லக் கேட்டோம்.

ஸ்வாமி தேசிகனை எம்பெருமானுக்கும், அவரிடத்தில்நின்றும் உண்டான 'ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்' என்ற மூன்று (தத்வம்-ஹிதம்-புருஷார்த்தம் *அல்லது* அஷ்டாக்ஷரம்-த்வயம்-சரம ச்லோகம் என்ற) தாரைகளைக்கொண்ட ஸ்ரீஸூக்தியை, முப்பெருக்குடைய (ஸ்வர்கம்-பூமி-பாதாளம் என ஓடும்) புனித கங்கைக்கும் உவமைப் படுத்தியும்; "ரஹஸ்யத்ரயஸாரமாம் ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தோம் என்பவர் அறிவிலிகள்; அறியோம் என்பவரே அறிந்தவர்" என்றும் க்ரந்தத்தின் தனியன்களில் பூர்வர்கள் அநுபவிக்கின்றனர். ஆக, இக் க்ரந்தத்தின் விஷயங்களை விவரித்தும் மாளாது; சுருக்கிச் சொல்லினும் சுவை குன்றாது. *'அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயான்"* என ஆரணம் அருளியது இக்க்ரந்தத்தையும் கருத்தில் வைத்தோ !!

ஸ்வாமியின் *சைலி*யோ, மூலக்ரந்தத்தில் தத்வங்களை (concepts) 'ப்ரமாண-த்ருஷ்டாந்த-உதாஹரண-ஆக்ஷேப-ஸமாதானங்களுடன் ஸாதித்திருப்பதே'. நாமோ, ப்ரமாணாதிகளில் புத்தியைச்செலுத்தி 'ப்ரமேய ஸித்தியை' இழக்கும் இளநெஞ்சராயும்; மிகச்சுருக்கமாகத் தத்வங்களைமட்டும் அறிய ஆசைகொண்ட, 'உரித்த வாழைப்பழம் நாடுபவராயும்' இருக்கிறோம். இத்தினவைத் தணிக்க, ஆசார்ய க்ருபையை அவலம்பித்து எடுத்த ப்ரயத்நமே இந்த **சித்ர ஸாரம்**. இதில், மூலக்ரந்தத்தின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் தெளிவித்த **தத்வங்கள் மட்டும்**, வரைபடங்கள்-அட்டவணை போன்றவை மூலம் சுருக்கமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதுனிக ஆஸ்திகர்களுக்கு, இது ஒரு ஆரம்பமாக அமையாதோ என்று நப்பாசை; அதே ஸமயத்தில், கற்றோர்கள் இதை கச்சிதமான கையேடாகக் கருதுவரேல், ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு (இப்பதிப்பின் கடைசியில் ஓதப்பட்ட ஸ்ரீ திருக்குடந்தை தேசிகன் அருளிச்செய்த) **ஸ்ரீவேதாந்த தேசிக ஸஹஸ்ர நாமாவளி**யால் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்து, க்ருதார்த்தனாகும் . . . . ஸ்ரீமதாம் ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாநாம் அங்க்ரிரஜ: கணமும், கோஷ்டீபுரம் ஸ்ரீ ராமாநுஜார்ய மஹாதேசிக- திவ்ய கடாக்ஷ லப்தவானுமான

ஸௌம்யநாராயண தாஸ:

ஸ்ரீமந் நாராயணன்

ஸ்ரீஸார ஸந்மார்க்க ஸோபாநம்

(ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ஆத்யந்த ச்லோகங்களின் பகுதிகளால் கட்டப்பட்டது)

ஸ்ரீஸார ஸந்மார்க்க ஸோபாநம்

(ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ஆத்யந்த ச்லோகங்களின் தமிழ் கருத்தால் கட்டப்பட்டது)

SrI:

FOREWORD

by

'srI nrusimha seva rasikan'

Oppiliappan Koil SrI VaradAchAri SaThakopan

(Editor-in-Chief of SrIHayagrIvan eBooks)

It is adiyEn's privelege and pleasure to announce the release of the ebook Chitra Saaram in our Sri Hayagrivan series by Nelvai Madabhushi SowmyanarayanAcchAr Swamy of Mumbay.

Swamy is a C.A by profession and is a former General Manger of United India Insurance Co Ltd. He has also held position as a CEO in another corporation.

Nelvay Swamy is the thiruvadi of the revered KozhiyAlam Swamy. He is also the nephew of the legendary GhOshtipuram Swamy and the son in law of Sri Oppili Swamy of DevanAr ViLAgam, the PoorvAsrama brother of the 43rd Pattam Srimath Azhagiya Singar, Sri VaNN SaThakOpa Sri VeerarAghava Yatheendhra MahA Desikan, adiyEn's SamASrayaNa AchAryan.

Sri Nelvai Swamy is a Scholar's scholar. His is a Postgraduate Text book on Srimad Rahasya Traya Saaram and it is an exceptional/extraordinary monograph that can only be created by an Executive, who has heard and made many presentations with his audience in mind. His deep Knowledge about the Saaram of Swamy Desikan's magnificent SrI Sookti via sampradhAyic KaalakshEpam route from SadAcharyaas, His remarkable analytical power to summarize crisply difficult doctrines, His skills to conceptualize the inter-relationships between the abstract doctrines in a flow chart route, His presentation skills using graphic format as the powerful teaching tool have resulted in the creation of a scholarly book by this brilliant and gifted Teacher. He has also provided KaalakshEpam for fifty VidhyArthis over two years on Srimad Rahasya Traya Saaram and has honed/perfected his instructional skills to meet the needs of the students at all levels of Sri BhAshyakArar's Parama Vaidheeka sampradhAyam.

It has been a delight to read this book with a sense of awe for its organizational brilliance which permeates the whole monograph. Certain amount of background knowledge on Rahasyatrayams would be essential to benefit from this book but Swamy has helped a great deal by creating special flow of thought thru tutorials using the power of rich and imaginative graphics. What is amazing about this book is that it has attempted and succeeded in transforming abstruse/abstract doctrines into easily assimilable modules of knowledge through innovative ways of using the power of graphics. As they say, a picture is worth a thousand words. What is unique here is that his field of coverage is the sacred words of the great AchAryan, Swamy Desikan.

When I reflect on the adept and facile way Nelvay Swamy has handled the presentation graphics as a powerful instructional tool, I am reminded of one of the rapidly growing fields of Computer Science (viz)., Scientific Visualization. In this new field, powerful engines permit the dynamic visualization of the execution of huge software for complex application programs in main-frames. It is accepted that programming is an art and not (yet) a Science. As a result of this, various application programs developed by different programmers to solve the same problem run at different speeds. If one could only visually follow the path of the processing of the assigned task, one can flag the nodes where the program stutters and based on the knowledge gained, the programmer can make "a by pass" or develop a different route for speedier execution of an application program. What Nelvai Swamy has accomplished is a kind of successful adaptation of the power of visualization techniques to a hitherto unattempted area (Viz) study of Vedantam.

It is a pleasure to go through the 32 adhikArams of Srimad Rahasya Traya Saaram with the anjanam of graphics to navigate the ocean of Bhagavad Raamanuja darsanam.The coverage of some of the adhikArams are short and the others are longer. Let me share with you a small subset of impressions from the readings of Chitra Saaram.

- The symbolism captured in the cover of this monograph using open and closed circles, hexagon, squares and octagon to capture the essence of the three rahasyams is a rare intellectual treat.

- The inter-threading of the green padhams to form complete sentences in the ViNNappam section reminds me of the Paasurappadi RaamAyaNam. This is a masterly touch to bring out the Saara sangathy.

- Translation of the Sanskrit titles for different adhikArams into Tamil shows the author's mastery in handling Tamil language (e.g: Artha Panchakam's translation into "adippadayil alarntha aRivu").

- **Saara Nishkarsha adhikAram:** Swamy Desikan has been saluted as "Saaranishkarsha KuSalar". He has instructed us that the Saastrams are like a vast ocean and we should take out of it what is the most quintessential (Saaratamam) and discard the others (asAram, alpa sAram, Saaram. adhika sAram). Srimath RahasyatrayasAram has many vachanams and mantrams about saara vishayams like upAyam and upEyam and yet our AchAryAs have accepted only the three rahsyams as the sAratamam. Sri Nelvay Swamy has distilled here the essence of the Saara Nishkarsha adhikAram in an unparalleled graphical manner to capture the essence of Swamy Desikan's upadEsams on the Saaratamam. Incredible effort has gone into the visualization of the essence of the Saastrams. Swamy Desikan was very concerned about us understanding what is Saaratamam and took a lot of effort to comment on it in His VirOdha ParihAram. Sri Nelvay Swamy has captured graphically these upadEsams in a crisp manner.

- **PradhAna PratitantrAdhikAram:** Swamy Desikan has been revered as "PradhAna pratitantra Vith". This doctrine is unique to Srimath BhAshyakAra SiddhAntam, where PradhAna Paritantra siddhAnta doctrines such as SareerAthma bhAva sambhandham are covered. The three rahsyams help us understand the Phalans of comprehending Sareera-Aatma, Sesha-Seshi sambhandhams.These doctrines are fundamental and unique to our darsnam and are not easily understood unless a SadAchAryan's

anugraham befalls on us. The depth of Nelvay Swamy's understanding of these doctrines permits him to visualize these relationships and capture them in a brilliantly intutive manner.

- **Tattva Traya ChintanAdhikAram:** ChEtanam, achEtanam and Iswaran are the Tattva Trayam. A clear understanding of these Tattvams is essential for us to be saved from the vipareetams like SareerAtma bramam, svatantrAtma bramam and NireeSvara vaata ruchi. Concerned about the need for comprehending these tattvams in general and those of the nitya dhravyam of Prakruti in particular, NelvAy Swami has designed another outstanding graphic illustration about the inter-relationship between the 24 achEtana tattvams. Concepts about quintiplication (pancheekaraNam) are developed graphically for us to gain a clear understanding of these tattvams.

- Outstanding use of graphics to summarize the content of AparAdha parihArAdhikaram is an example of similar success with other "tough" adhikArams.

- The summary on Bhagavaan's AakArams, the status of Kruta Krutyan before and after Prapatti, the condensation of ArthAnusASana BhAgam with the use of Swamy Desikan's Kaarikai are other stellar examples of Nelvay's mastery of the subject matter.

In a monograph consisting of just 72 pages, Nelvay Swamy has brought to us the esssence of Srimad Rahasya Traya Saram with multiple chitrams.

It is a delight to read this important addition to commentary on Swamy Desikan's magnum opus and benefit from the thoughtfulness with which it has been prepared.

dAsan,

Oppiliappan Koil VaradAchAri SaThakOpan — 5th April 2009
SrImath Azhagiya Singar Thiruvadi — (Panguni - Ekadasi)

ஸ்ரீ:

இந்நூலின் அதிகாரங்களாம் முப்பத்து மூன்றும் ஒரே விஷயத்தைச் சொல்லும் தொடர்க்கோவையே என்று காட்டும் ஸார ஸங்கதி

(கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களின் **பச்சைப் பதங்களை** மட்டும் சேர்த்துப் படித்தால், இக்க்ரந்தத்தின் கோர்வையான பொருள் கிடைப்பது, ரஸிக்கத்தகுந்தது)

& & & & &

'யச்ச்ரேயஸ்யாந் நிச்சிதம் ப்ரூஹி தன்மே *சிஷ்ய*ஸ்தேஹம் *சாதி* மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்' என அர்ஜுநன் வேண்டிய கணக்கிலே, பயனை விழைவோர் ஆசார்யரை அணுக வேண்டியதன் அவச்யத்தை விளக்குவது **ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரம்**

1.அவர் கடாக்ஷத்தால் "மூன்றினுள்ளம் நாளும் உகக்கப்பெறுவதே" இக்க்ரந்தத்தின் பயன் என விளக்குகிறது - - **உபோத்காதாதிகாரம்**

2.ஆசார்யரிடம் கற்கும் கல்விகள் பலவாயினும், "எட்டிரண்டெண்ணுவதே சதிர்க்கும் தனிநிலை" என்கிறது - - **ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்**

3.இம்மூன்றில் முக்கியமாம் மூலமந்த்ரம், 'முதல்வனுக்கு இவ்வுலகு உடல்' –எனத்தெளி விக்கும் என்கிறது - - - - **ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்**

4.இம்முக்கியத்தைச் சார்ந்ததான ஐந்தறிவு புகட்டி நிற்கிறது **அர்த்த பஞ்சகாதிகாரம்**

5.இவ்வைந்தில் 'உடம்பில் கொடு மோஹம் கெட' உதவும் முத்தத்துவத்தை விளக்கி நிற்கிறது - - - **தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்**

6.இத்தத்வம் மூன்றில் 'திருமாதுடன்நின்ற புராணனே' புகல்/ பயன் என்கிறது - - - **பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரம்**

7.இவ்வளவான அறிவால், 'எனக்குரியன், எனது பரம், என்பேறென்னாது' அஞ்சிறைக்கு அஞ்சி 'பெரும் பயன் வீடினை வேண்டுபவர்' முமுக்ஷு என விளக்கமளிக்கிறது - - - **முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்**

8.இவ்விதம் 'வீடு' வேண்டும் தகுதியுடையோர், **செய்யும் பக்தி** அல்லது ப்ரபத்திதான் இருவகையாய் நின்றபோதிலும், அவர்கள் உடலை விட்டபின் பெறும்பேறு ஒரே வகைதான் என விவரிக்கிறது - - - **அதிகாரி விபாகாதிகாரம்**

9.இவ்வதிகாரிகள் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய மோக்ஷோபாயங்கள், பக்தி/ப்ரபத்தியாய் இரு வகை என விளக்கும் - - - **உபாய விபாகாதிகாரம்**

10.இவ்விரு உபாயங்களுக்குள், ப்ரபத்தி செய்யத் தகுதியை 15 வகையாய் எடுத்து, இத்தகுதியொழிய 'ஜாதி / ஆச்ரமம்' போன்ற வேறு தகுதியேதும் வேண்டாது, அனைத்துலகும் வந்தடைய உரியது என தேர்ந்தளிக்கிறது **ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரம்**

11.செய்ய விழையும் ப்ரபத்தியின் அங்கங்களை விளக்கி நிற்கிறது - - - **பரிகர விபாகாதிகாரம்**

12.இப்ப்ரபத்திக்கு அங்கி, பரம் அறுத்து 'பரமனுக்கு மிக்க அடிமை' என்ற நினைப்பே என்கிறது - - - - **ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்**

13.இப்படி ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன் '***சோக***முற்றவனாய்', செய்தபின் '***சோக***மற்றவனாய்' – வேள்வி அனைத்தும் முடித்து நிற்கும் நிலையை அறிவிக்கிறது - - - - **க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்**

14.இந்நிலையில் நிஷ்டையுடன் இருப்பதை அறியும்படியையும், அப்படிப்பட்டவர்கள் 'மேதினிமேவிய விண்ணவர்' எனவும் விவரிக்கிறது **ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்**

15.மேதினியில் இருக்குமளவும், பகவத்-ஆஜ்ஞா-அனுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களை சங்கிலி துவக்குபோல் உகந்து செய்துவரவேண்டும் என்கிறது - **உத்தர க்ருத்யாதிகாரம்**

16.இக்கைங்கர்யங்களை பாகவதர்கள் **வரையில்** செய்யப்ராப்தம் என்கிறது - - - **புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்**

17.இப்படி, பகவத்-பாகவத கைங்கர்யங்களை *சாஸ்*த்ரப்படியே செய்து வரச் சொல்கிறது - - - - ***சாஸ்*த்ரீய நியமநாதிகாரம்**

18.இவ்வாறு எஞ்சிய காலத்தைக்கழிக்கும் ப்ரபந்நனுக்கு, ப்ராரப்த-கர்ம வி*சேஷ*த்தினால் அறியாமலோ/ ஆபத்தில் அறிந்தோ செய்யும் பாபங்கள் ஒட்டாது; அநாபத்தில் அறிந்து செய்பவை, ப்ராய*ச்*சித்தம் செய்வதாலோ/ சிறு-தண்டனை அனுபவித்தோ கழியும் என்பதைக் கூறுகிறது - - **அபராத பரிஹாராதிகாரம்**

19.இப்படி எஞ்சிய காலத்தைக் கழிக்க, வர்ண-தர்மங்கள் நிலைத்திருப்பதாய் / பாகவதர்கள் வஸிப்பதாய் உள்ள இடமே ஏற்றது என்கிறது **ஸ்தாந வி*சேஷ*ாதிகாரம்**

20.இப்படி வர்த்திக்கும் ப்ரபந்நனுக்கு, *சரீ*ரம்விழக் குறித்த ஸமயம் வந்தவாறே, எம்பெருமான் தன்னைப் பற்றிய கடைசி நினைவை உண்டாக்கி, ஜீவனை ஸ்தூல *சரீ*ரத்தைவிட்டு ப்ரஹ்மநாடி வழியாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் புறப்படச் செய்கிறான் என்கிறது - - - - **நிர்யாணாதிகாரம்**

21.இப்படிப் புறப்பட்ட ஜீவனை, எம்பெருமான் போகங்கள் பல அனுபவிக்கச்செய்து, விரஜா நதியைக் கடத்துவித்து, அப்ராக்ருதமான ராஜோபசாரங்களைப் பண்ணுவித்து, அழகோலத்திலே நித்ய-முக்தர்களோடு புரையப் பரிமாறும்படி செய்விக்கிறான் என்கிறது - - - கதி சிந்தநாதிகாரம்

22. இவ்விதம் இந்த ஜீவன், தேசவிசேஷத்தை அடைந்து எல்லா தேச-கால-நிலைகளிலும் எம்பெருமானுக்கு கைங்கர்யம் செய்துகொண்டு, முழுமையான பேரின்பத்தை, மாறுதலின்றி அநுபவித்துக் கொண்டே இருப்பான் என்கிறது

- - - - பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரம்

23.மேலே இதுவரை விவரித்த விஷயங்களில் – குறிப்பாக ஸித்தோபாயமான எம்பெருமான் ஸ்வாதந்த்ர்யம்/ கருணை/ *சேஷித்வம்*/ லக்ஷ்மீ ஸஹிதத்வம் ஆகிய குணங்கள் பற்றிய கலக்கங்களுக்கு ஸமாதாநம் சொல்லி - அறிந்த ஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துகிறது - - ஸித்தோபாய *சோ*தநாதிகாரம்

24.பக்தி-ப்ரபத்தியாகிற ஸாத்யோபாயங்களைப்பற்றிய அதிகாரம்/ ஸ்வரூபம்/ பரிகரங்கள் பற்றிய கலக்கங்களைப் போக்கி, அறிந்த ஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்திரப்படுத்துகிறது

- - ஸாத்யோபாய *சோ*தநாதிகாரம்

25. ஸாத்யோபாயங்களின் ப்ரபாவத்தை வரையறுத்துக் கூறுகிறது -

- - - ப்ரபாவ வ்யவஸ்தாதிகாரம்

26. ஸாத்யோபாயங்களின் ப்ரபாவத்தை ரக்ஷிக்கிறது ப்ரபாவ ரக்ஷாதிகாரம்

27. அடுத்து அஷ்டாக்ஷரத்தின் - பத-வாக்ய யோஜனைகளை விவரிக்கிறது -

- - - - மூலமந்த்ராதிகாரம்

28. த்வயத்தின் பத-வாக்ய-யோஜனைகளை விவரிக்கிறது த்வயாதிகாரம்

29. சரம*ச்*லோகத்தின் பத-வாக்ய-யோஜனைகளை விவரிக்கிறது -

சரம *ச்*லோகாதிகாரம்

30. கடைசியாக ஆசார்யர்களின் செயல்பாட்டைச் சொல்கிறது -

- - - - ஆசார்ய க்ருத்யாதிகாரம்

31. *சி*ஷ்யர்களின் கடமையைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறது - *சி*ஷ்ய க்ருத்யாதிகாரம்

32. க்ரந்தத்தை *பலச்*ருதியுடன் தலைக்கட்டுகிறது - நிகமநாதிகாரம்

(இதுவரை குறிப்பிட்ட பச்சைப் பதங்கள் மட்டும் எடுத்தால் இவ்வாறு வாக்யங்க ளாக அமைவதைக் காணலாம் :-)

⇔ ஆசார்யரை அணுக, அவர் கடாக்ஷத்தால் கற்கும் மூலமந்த்ரம், ஐந்தறிவு புகட்டி, இவ்வைந்தில் முத்தத்துவத்தை விளக்கி, இத்தத்வம் மூன்றில், புராணனே புகல்/ பயன் என்கிறது.

⇔ வீடினை வேண்டுபவர் செய்யும் பக்தி அல்லது ப்ரபத்திதான், மோக்ஷோபாயங்கள். ப்ரபத்தி செய்ய அனைத்துலகும் உரியது என அங்கங்களை விளக்கி, அங்கி பரமனுக்கு அடிமை என்ற நினைப்பே என்கிறது.

⇔ இப்படி வேள்விமுடித்து நிஷ்டையுடன், மேதினியில் இருக்குமளவும் கைங்கர்யங்களை பாகவதர்கள்வரையில், சாஸ்த்ரப்படியே செய்து காலத்தைக் கழிக்கும் ப்ரபந்நனுக்கு பாபங்கள் கழியும்.

⇔ காலத்தைக் கழிக்க, பாகவதர்கள் வஸிப்பதாய் உள்ள இடமே ஏற்றது.

⇔ சரீரம்விழ, எம்பெருமான் ஜீவனை அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் புறப்படச் செய்கிறான்.

⇔ புறப்பட்ட ஜீவனை விரஜா நதியைக் கடத்துவித்து, அழகோலத்திலே நித்ய-முக்தர்களோடு புரையப் பரிமாறும்படி செய்விக்கிறான்.

⇔ ஜீவன், தேசவிசேஷத்தை அடைந்து எம்பெருமானுக்கு கைங்கர்யம் செய்துகொண்டு, முழுமையான பேரின்பத்தை அநுபவித்துக் கொண்டே இருப்பான்.

⇔ மேலே, ஸித்தோபாயமான எம்பெருமானைப் பற்றியும், ஸாத்யோபாய ங்களைப்பற்றியும் அறிந்த ஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்திரபபடுத்துகிறது.

⇔ ஸாத்யோபாய ப்ரபாவத்தை வரையறுத்து / ரக்ஷிக்கிறது.

⇔ அடுத்து அஷ்டாக்ஷர – த்வய- சரமச்லோகத்தின் பத-வாக்ய-யோஜனை களை விவரிக்கிறது.

⇔ கடைசியாக ஆசார்ய / சிஷ்யர்களின் கடமையைக் குறிப்பிட்டு, க்ரந்தத்தை பலச்ருதியுடன் தலைக்கட்டுகிறது.

க்ரந்தத்தில் கையாண்ட சில பதங்களின் லக்ஷணம்

ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்

த்ரவ்யம்- என்பது, சேதநம்/அசேதநம்/ஈச்வரன் என்ற பிரிவையுடைய அந்த வஸ்துவே.

அத்ரவ்யம் – என்பது, த்ரவ்யத்தின் (குணம் போன்ற) தன்மை/ பண்புகள்.

ஸத்தா – ஸ்வரூபம்; வஸ்துவின் முதல் க்ஷண ஸம்பந்தத்தைச் சொல்வது.

ஸ்திதி - வஸ்துவின் மேன்மேலான க்ஷண ஸம்பந்தத்தைச் சொல்வது.

ப்ரவ்ருத்தி - த்ரவ்யத்தின் செயல்.

தர்மம் – த்ரவ்யத்தின் அடையாளம் / லக்ஷணம்.

தர்மி – தர்மத்தை உடைய த்ரவ்யம்

ஸ்வரூபநிரூபக தர்மம் – எந்த தர்மம் அறியப்படாவிட்டால், தர்மி ஸ்வரூபமே அறியமுடியாதோ, அது.

நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணம் – எந்த தர்மம், தர்மிஸ்வரூபத்தை, மற்றவைகளைவிட வேறாகத் தெரிவிக்கிறதோ

ஆத்மா – ஒரு த்ரவ்யத்துக்கு எக்கால/ எந்த நிலையிலும் தாரகனாய், நியந்தாவாய் சேஷியாயிருக்கை.

சரீரம் – ஒரு சேதநனுக்கு, எக்கால/ எந்த நிலையிலும் ஆதேயமாய் விதேயமாய் சேஷமாயிருக்கை.

தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்

அசேதநத்வம் – ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆச்ரயமாய், பிறர்க்கே தோன்றுவதாய் இருப்பது.

சேதநத்வம் – ஜ்ஞாநத்தை உடையதாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநத்வம் – தன்னுடையவோ/ வேறொன்றினுடையவோ இருக்கையை அறியச் செய்கை.

ஜடத்வம் – ஸ்வயம் ப்ரகாசம் அற்றிருக்கை

ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் – தான் தெரியும்படிக்கு, வேறொரு ஜ்ஞாநத்தின் உதவியின்றியும், ப்ரகாசிப்பது.

ப்ரத்யக்த்வம் – தனக்கு, தான் தன் குணாதிகளோடு தோற்றுகை.

விஷயித்வம் – தன்னை ஒழிந்ததொன்றைக் காட்டுதல்.

ஆத்ம வர்க லக்ஷணம் – சேதநத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமும்

ஈச்வர லக்ஷணம் - விபுத்வ/ ஸ்வாமித்வத்தோடு சேதநனாயிருக்கை

ஜீவ லக்ஷணம் – அணுவாயும் சேஷனாயும் இருக்கை

அசேதந லக்ஷணம் – ஜ்ஞாநாச்ரயமன்றிக்கே (மற்றவர்க்கே தோன்றக்கடவனவாக) இருக்கை.

ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரம்

அதிகாரம் - *பல*/ உபாயத்தில் இழிபவனுக்கு *பல*த்தில் அர்த்தித்வமும் உபாயத்தில் ஸாமர்த்யமும்

பலம் – அதிகாரமுடையவனுக்கு ப்ரயோஜநமாய் அடையப்படுவதாக இருப்பது.

அர்த்தித்வம் – அடையவேண்டுமென்ற ஆசை.

உபாயம் – *பல*த்தை அடைய செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டது.

ஸாமர்த்யம் – *சாஸ்த்ர*த்தை அறிகை/ அறிந்தபடி அநுஷ்டிக்க வல்லனாகை/ *சாஸ்த்ர*ம் சொன்ன ஜாதி -குணாதிகள் உடைமை

ஆகிஞ்சன்யம் – வேறொரு உபாயத்தை (உபாஸநத்தை) செய்வதில் ஸாமர்த்ய மில்லாமை.

அநந்ய கதித்வம் – (மோக்ஷத்தைத் தவிர்த்து) வேறு **பலனை** நாடாமை/ தான் விரும்பும் பலனையடைய வேறு **தெய்வத்தை** நாடாமை.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்

தனியன்கள்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவி தார்கிக கேஸரீ | வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம் | ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேசிகம் ||

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் – ஓரொன்று
தானே அமையாதோ **தாரணி**யில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாத ஸமுத்பவாம் |
ரஹஸ்யத்ரய ஸாராக்யாம் த்ரிஸ்ரோதஸம் அகல்மஷாம் ||
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதம் அவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரய ஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ||

ஸ்ரீ:

நமோ ராமாநுஜார்யாய ஸௌம்யமூர்த்தி ஸுஸூநவே |
விசித்ர சித்ரஸாரோயம் யஸ்யாநுக்ரஹ வாரிஜா ||

அவதாரிகை

வேதே ஸஞ்ஜாதகேதே முநிஜநவசனே ப்ராப்த நித்யாவமானே
ஸங்கீர்ணே ஸர்வவர்ணே ஸதிததநுகுணே நிஷ்ப்ரமாணே புராணே |
மாயாவாதே ஸமோதே கலிகலுஷவசாத் சூன்யவாதே விவாதே
தர்ம த்ராணாய யோபூத் ஸ ஜயதி பகவான் விஷ்ணு கண்டாவதார : ||

ஆசார்ய ஸார்வபௌமனான ஸ்வாமி தேசிகன் காலத்தில், கலியின் ப்ரபாவத் தினால் வேதம் மிகவும் துக்கம் அடைந்திருந்தது. ரிஷிகளின் வசநங்கள் மதிக்கப்பட வில்லை. வர்ணங்கள் சுருக்கமடைந்திருந்தன. புராணங்கள் ப்ரமாணங்களாக ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. மாயாவாதம், சூந்யவாதம் இவைகள் தலை தூக்கியிருந்தன. இந்த நிலையில் ச்ரிய:பதியான எம்பெருமான் தர்மத்தைக் காப்பாற்றவும், நிலை நாட்டவும் கருதி, தானே தூப்புல் வள்ளலாய் **அவதரித்து**, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்னும் இந்த மஹாப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்தான்.

மஹாப்ரபந்தத்தின் அவதாரம் :

ஸ்ரீ எம்பெருமானார் காலம் வரையில் ரஹஸ்யார்த்தங்கள் காலக்ஷேப ரூப மாகத்தான் உபதேசிக்கப்பட்டு வந்தன. பின்னர், மற்ற மதத்தினரும், ஸ்ரீராமாநுஜ ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருசில பிரிவினரும், எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்துக்கு ஒவ்வாததாகவும் – விருத்தமாகவும் வ்யாக்யானங்களை க்ரந்தமாகச் செய்தபடியால், அவற்றை செப்பனிட/கண்டிக்கவேண்டி ஸ்வாமி தேசிகன், இந்த க்ரந்தத்தை அருளி னார். இது, எல்லோரும் அனுபவிக்கும்படியான எளிய மணிப்ரவாள நடையில் அஷ்டாக்ஷர-த்வய-சரம ச்லோகமென்னும் மூன்று மந்த்ரங்களின் ஸாரத்தை விவரிப் பதாக அமைந்துள்ளது.

க்ரந்தத்தின் ஏற்றம் :

வேதாந்த ஸாரதமங்களான ரஹஸ்யங்களின் அர்த்தம் விவரிக்கப்படுவதாலும், ஸ்ம்ருதி-இதிஹாஸ-புராணாதிகள் ப்ரமாணங்களாக உதாஹரிக்கப்படுவதாலும், இந்த க்ரந்தத்துக்கு வேதம் போன்ற எல்லா சாஸ்த்ரங்களோடு சேர்த்தியுண்டு. மேலும். அங்கங்களோடுகூடிய பக்தியோகத்தை ப்ரதானமாகச் சொல்கிற ஸூத்ர பாஷ்யங்

களைக் காட்டிலும், எளிதான ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபாதிகளைச் சொல்லுவதால், இந்த க்ரந்தம் எல்லோராலும் கைக்கொள்ளத்தக்கது. இத்தோடு, ஒவ்வொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ னும் அவச்யம் காலக்ஷேபம் பண்ணவேண்டிய க்ரந்த சதுஷ்டயத்தில் முக்யமானது மாகும்.

வ்யாக்யானங்கள் :

ப்ராசீனமான ஐந்து வ்யாக்யானங்கள் இதற்கு உண்டு. பிறகு, ஸ்ரீமத் கரூர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீமத் சேட்லூர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கர், ஸ்ரீமத் உத்தமூர் ஸ்வாமி முதலானோர் வ்யாக்யானமும் இன்னும், எளிய தமிழில் ஸ்ரீமத் வில்லிவலம் அழகியசிங்கர், ஸ்ரீமத் நவநீதம் ஸ்ரீராம தேசிகாசார்யர் போன்ற ஆசார்யர் கள் அருளிய விவரணங்களும் உண்டு.

க்ரந்தத்தின் அமைப்பு :

இதன் 32 அதிகாரங்கள் அடங்கிய 4 பாகங்களும் அவைகளின் பொருளடக்கமும் :

பாகம்	அதிகாரங்கள்	பொருளடக்கம்
அர்த்தாநுசாஸநம்	22	தத்வ-ஹித-புருஷார்த்த / சித்-அசித்-ஈச்வர விவரணம்
ஸ்திரீகரணம்	4	சங்கா-பரிஹாரமும், விவரத்தை நிலைநாட்டலும்
பதவாக்ய யோஜனை	3	மூன்று ரஹஸ்யங்களின் விளக்கம்
ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியா	3	ஆசார்ய-சிஷ்யனின் கடமைகளும் க்ரந்தத்தைத் தலைக்கட்டலும்

மேலும், ஒவ்வொரு அதிகாரமும் – முதலில் ச்லோகரூபமாக கீழே சொன்ன விஷயம், மேலே சொல்லப்போகும் விஷயம், பிறகு அந்தந்த அதிகாரத்தின் விஷயம், அதற்கு ப்ரமாணங்களாக ஸ்ம்ருதி-இதிஹாஸ- ஸம்ஸ்க்ருத திவ்யஸூக்திகள், ஆழ்வா ராதிகளின் அருளிச்செயல்கள், சுருக்கமாக ஒரு தமிழ்ப்பாட்டு, கடைசியில் சுருக்கமாக ச்லோகம் என்கிற – க்ரமத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

ஸ்ரீமத் பரகால மட ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயக்ரீவர் மற்றும் டோலை கிருஷ்ணன்

ஸ்வாமி நிகமாந்த தேசிகன் - திருவஹீந்திரபுரம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரம்

"நன்றும் தீதும் நமக்கு உரைப்பாரை" நாடிப்பெறுதல்

குருப்ய: தத்குருப்யச்ச நமோ வாகமதீமஹே | வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ

நன்றும்/ தீதும் உரைப்பார் யார் ?	எம்பெருமானும்/ அவன்தன் அவதாரமே யான, நம் ஸம்ப்ரதாய ஆசார்யர்களும்.
ஏன் நாடவேண்டும் ?	ஏனெனில், ஆசார்யன் உபதேசித்த வித்யைதான், நிலைக்கும்.
நாடிப்பெற, ப்ரமாணம் என்ன?	1. விதியுள்ளது; ஆக **நித்ய**மாகிறது 2. ப்ராயச்சித்தம்; ஆக **நைமித்திக**மாகிறது 3. ஜ்ஞான ஸாதனம்; ஆக **காம்ய**மாகிறது
எவர்க்குத் தேவை?	பாபியான க்ஷத்ரபந்துவாகிலும் / புண்ணிய னான புண்டரீகனே ஆகிலும்;
எதற்குத் தேவை?	மோக்ஷோபாயமறிய; செய்து எல்லையில்லா ப்ரஹ்மாநந்தம் அநுபவிக்க;
பெற்று, இனிச் செய்வது	1. ஆசார்யர்களைப் போற்றுவது 2. உபதேசித்த மந்த்ரங்களை மறைத்துக் காப்பது.

எம்பெருமான் பரமாசார்யனாவது எப்படி ?

-ஹம்ஸ/ மத்ஸ்ய/ ஹயக்ரீவ/ நாராயண/ கீதாசார்யனாக அவதரித்து

-வ்யாஸாதிகள், ஆழ்வார்களை அநுப்ரவேசித்து

-ஸநகாதி (ஜீவர்)களை நியமித்து

-ஸநக, ஆழ்வாராதிகளுக்கு அருளால் உபதேசித்து

வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயம் தொடர்ந்து வரும்படிக்கு எம்பெருமான் செய்யும் உபகாரங்கள்

1. தானே ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தல்
2. ப்ரஹ்மாவிடமிருந்து மதுகைடபர்களால் அபஹரிக்கப்பட்ட வேதங்களை மீட்டல்
3. ப்ரஹ்மா மூலம் சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்வித்தல்

4. ஸநத்குமாரர்களுக்கு ஜ்ஞானம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலம் சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் செய்வித்தல்
5. நாரதர்-பராசரர்-சுகர்-சௌநகர் மூலம் சாஸ்த்ர ப்ரவசனம் தொடரச்செய்தல்
6. வ்யாஸரை அநுப்ரவேசித்து, ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம்/ மஹாபாரதம் அருளச்செய்வித்தல்
7. தானே ஹம்ஸ, மத்ஸ்ய, ஹயக்ரீவ, நாராயண, கீதாசார்யனாக அவதரித்து உபதேசித்தல்
8. அறிவில் சிறந்த பீஷ்மர் முதலோரையிட்டு சாஸ்த்ரங்களை மூதலிப்பித்தல்
9. தானே அருளிய ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தை, ஸங்கர்ஷணனாக த்வாபரத்தில் வெளியிடுதல்
10. பராங்குச-பரகாலாதி அபிநவ தசாவதாரம் செய்து தமிழ்மறை அருளச்செய்வித்தல்
11. பாஷண்டிகளிடமிருந்து ஸம்ப்ரதாயத்தைக் காக்க அவ்வப்போது ஆசார்யர்களாக அவதரித்துக்கொண்டேயிருத்தல் . . . .

விசேஷ விஷயங்கள்

1.குருபக்தி உடையவர்க்கே ஜ்ஞானம் உண்டாகும். ஆசார்யன் எல்லோர்க்கும் ஒன்றுபோல் உபதேசிக்கும் போதிலும் சிஷ்யர்களுக்குள் ஜ்ஞானத்தில் தாரதம்யம் இருப்பதற்கு, குருபக்தியில் ஏற்றத்தாழ்வே காரணம்.

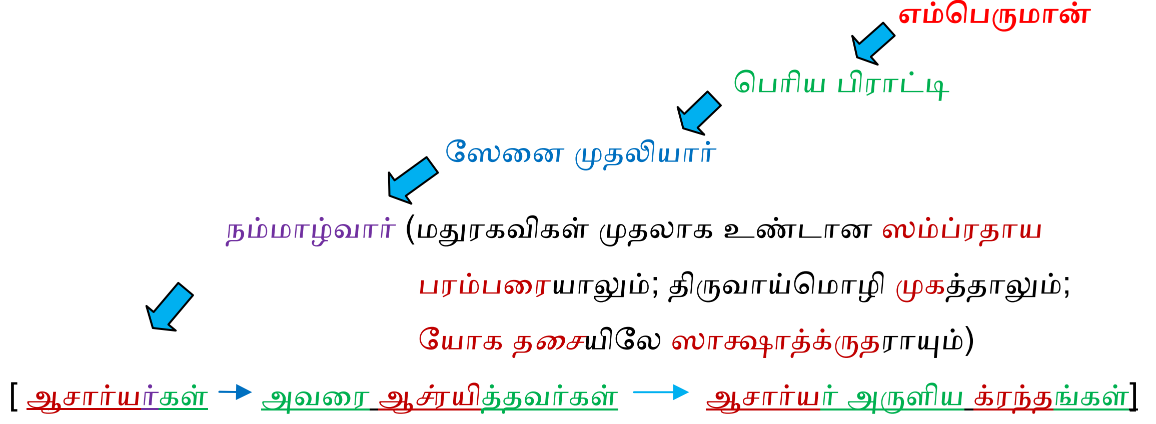
2. வருவது விசாரியாதே சிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தால், ஆசார்யனின் நிஷ்டை குலையும்.

3.குரு என்றால் பரம குருக்களையும்/ ஸாமான்யமான குருக்களையும் குறிக்கும்

4.மந்த்ரம் என்றால் மந்த்ரார்த்தங்களான ரஹஸ்யங்களையும் குறிக்கும்.

5.மந்த்ர/ மந்த்ரார்த்தங்களை, உபதேசிக்கும்போதும்/ உபதேசம் பெறும்போதும், எம்பெருமான் தொடங்கி தம் ஆசார்யர்வரை "இறங்கு முகமாகவும்"; மந்த்ரார்த்தங்களை விமர்சிக்கும்போது, ஆசார்யர் தொடங்கி எம்பெருமான் வரையில் "ஏறு முகமாகவும்", குரு பரம்பரா-பஜனம் செய்வது வழக்கம்.

நம் வேதாந்த ஸம்ப்ரதாய குருபரம்பரை

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்	உய்யக்கொண்டார் முதல் எண்மர்	1.ந்யாய தத்வம் 2.யோக ரஹஸ்யம்
உய்யக்கொண்டார்	மணக்கால் நம்பி முதலான ஐவர்	
மணக்கால் நம்பி	ஆளவந்தார் முதலான ஐவர்	
ஆளவந்தார்	பெரியநம்பி முதலான பதினைவர்	1. ஆகம ப்ராமாண்யம் 2. புருஷ நிர்ணயம் 3. ஆத்ம ஸித்தி 4. ஈச்வர ஸித்தி 5. ஸம்வித் ஸித்தி 6. கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 7. ஸ்தோத்ரம் 8. சதுச்ச்லோகீ
பெரியநம்பி	எம்பெருமானார் முதலான அறுவர்	
எம்பெருமானார்	ஆச்ரயித்த முதலிகள் அநேகம்	1.ஸ்ரீ பாஷ்யம் 2. வேதாந்த தீபம் 3. வேதாந்த ஸாரம் 4. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 5. கீதா பாஷ்யம் 6. சரணாகதி கத்யம் 7. ஸ்ரீரங்க கத்யம் 8. வைகுண்ட கத்யம் 9. நித்யம்

திருமடைப்பள்ளி ஆச்சான்

கிடாம்பி ராமானுஜப்பிள்ளான்

கிடாம்பி ரங்கராஜாசார்யர்

அப்புள்ளார்

ஸ்வாமி தேசிகன்

[அருளிய க்ரந்தங்கள் 117]

ஆசார்ய தேவோ பவ

(**இடமிருந்து வலமாக:** ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் பரவாக்கோட்டை ஆண்டவன் ஸ்வாமி (ஸ்ரீமத் பௌண்டரீகபுரம் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கப்ரிய மஹாதேசிகன் ஸ்வாமி (ஸ்ரீமதஷ்டாங்க விக்யான மந்திரம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதழகிய சிங்கர் ஸ்வாமி (ஸ்ரீமதேஹாபில மடம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமி (ஸ்ரீமத் பரகால மடம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்வாமி (ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமம் (பெரியாச்ரமம்), ஸ்ரீரங்கம்))

1. உபோத்காதாதிகாரம்

க்ரந்தத்தின் தலைவாசல் திறப்பு

ஆபகவத்த: ப்ரதிதாம் அநகாம் ஆசார்ய ஸந்ததிம் வந்தே |
மநஸி மம யத்ப்ரஸாதாத் வஸதி ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரோயம் ||

பரமபத வாசல்

நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?

-"*நாம்*" எனக்குறிக்கப்படும் ஜீவாத்மா, சரீரத்தைவிட வேறுபட்டவன்; பரமாத்மாவுக்கு, கௌஸ்துப ரத்நம்போல் மிகவும் இனியவன்/ குமாரன் / சிஷ்யன் / ப்ரேஷ்யன் / சேஷபூதன் / தாஸபூதன்;

-ஸ்வரூபத்தால், எம்பெருமானுக்கும்-பிராட்டிக்கும் எல்லா இடங்களிலும்/ காலங்களிலும்/ நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறும் கைங்கர்யங்களை, நித்யஸூரிகள்போல் தானும் செய்ய இட்டுப்பிறந்துவைத்தவன்; ஆனால் ஸ்திதியில், அநாதி மாயையாலே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அடைந்து, இப்போது தத்வ-ஹித விஷயங்களில் அறிவு இழந்த நிலையில் நிற்கிறான்.

*நாம் **ஏன்** ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?*

இப்படி அறிவிழந்து நிற்பதை உணர்ந்து, அந்நிலை மாறி ஸ்வரூபஞானம் பெற;

*நாம் ஏன் **ரஹஸ்யத்ரயத்தை** அப்யஸிக்க வேண்டும் ?*

இந்த ரஹஸ்யங்களில், எம்பெருமானைப்பற்றியும்/ நம்மைப்பற்றியும்/ எம்பெருமானுக்கும்-நமக்கும் உள்ள உறவைப்பற்றியும் அவச்யம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய :

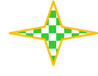
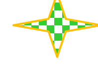
1. எம்பெருமான்-அவனைச் சேர்ந்தவைகள், இவற்றின் தன்மை/ நிலைமை / உறவு;
2. ஸுக-துக்க அனுபவம் / மோக்ஷாநுபவம்;
3. மோக்ஷாநுபவம் பெற வழிகளும் / அவற்றின் முறைகளும்;
4. மோக்ஷாநுபவத்தைப் பெறவிடாமல் தடுக்கும் விரோதிகள்;

ஆகிய **அர்த்த பஞ்சகங்**களும் சொல்லப்படுவதால்.

*நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை **அப்யஸிக்க** வேண்டும் ?*

-அப்யஸிப்பது என்பது, ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஆசார்யன் மூலம் *உபதேசி*க்கப் பெறுகை; இப்படிப் பெற்ற வித்யைதான் பயனுள்ளதாக ஆகும்.

-ஆசார்யர்கள்தான், (கன்றுக்குப்பாலூட்டும் பசுபோல்) நமக்கு மிகுதி-குறைவற / தெரியாமை-ஐயம்-திரிபு இன்றி. அப்யாஸம் செய்விப்பார்கள்.

 விசேஷ விஷயங்கள் :

1.ஆசார்ய-அநுக்ரஹத்தினால்தான், நம் மனதில் 'ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ஸாரம்' நன்கு நிலைத்து நிற்கும்;

2.இப்படி ஆசார்யனைப் பெறுவதற்குக் காரணம் : எம்பெருமானின் நல்லெண்ணம் → தற்செயலாக நேரும் புண்ணியம் → எம்பெருமானின் கடாக்ஷம் → எம்பெருமானிடம் த்வேஷம் இல்லாமை → அவனைப் பற்றிய விஷயங்களையே விரும்புவது → நல்லோருடன் நெருங்கிப் பழகுதல் ஆகியவையாம். தற்செயலாக நேரும் புண்ணியம் : அஜ்ஞாதம், யாத்ருச்சிகம், ஆநுஷங்கிகம், ப்ராஸங்கிகம், ஸாமாந்ய புத்திமூலம் என ஐவகையாகும்.

3.ஆசார்யர்கள், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் நமக்கு உண்டான குடல் துவக்கைத் தெளிவித்து, அவனை அடையும் உபாயங்களிலே நம்மை மூட்டுகிறார்கள்.

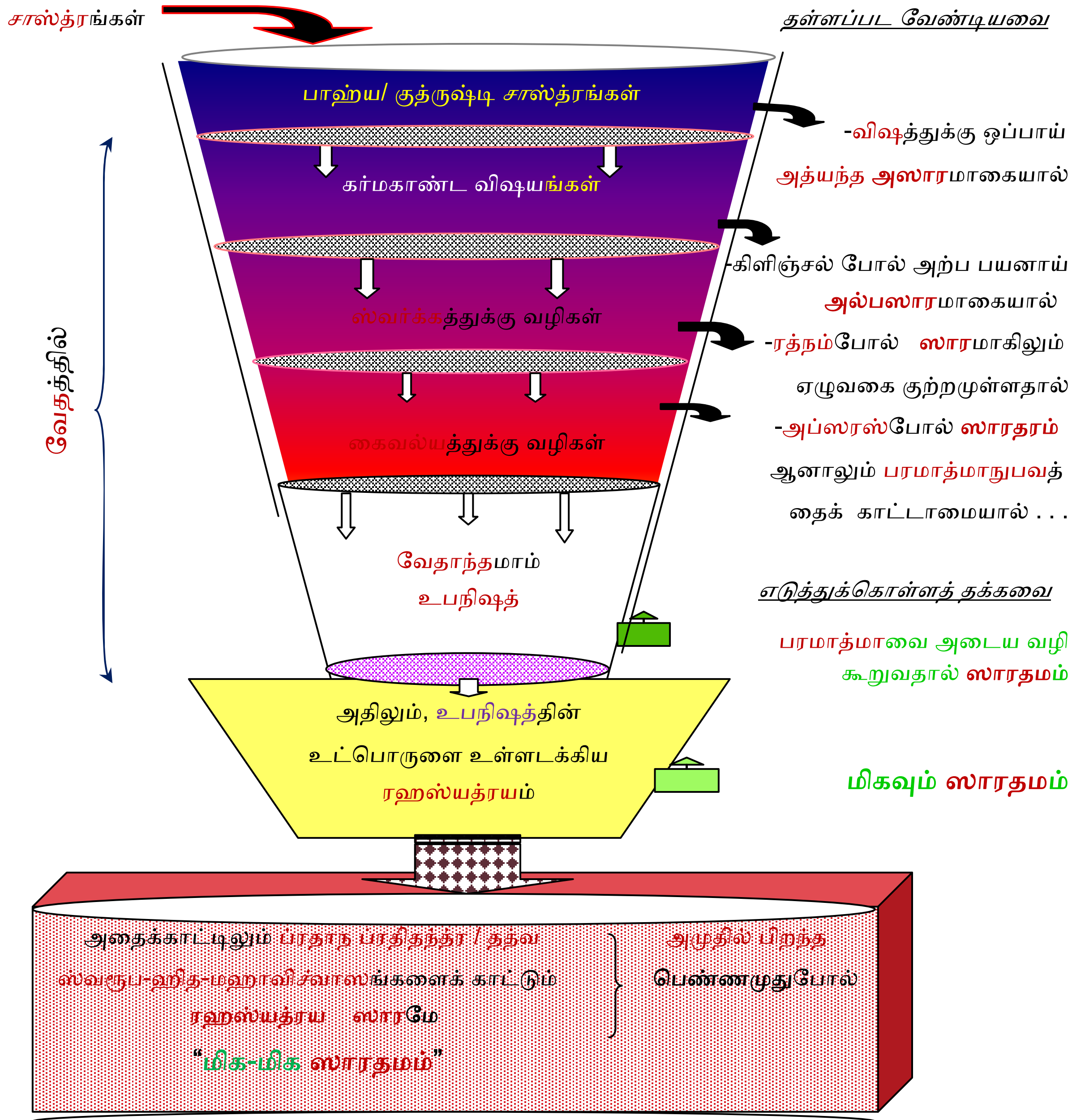

2. ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்

"பலகற்ற மெய்யடியார்"

ஒன்றை அறிவதற்கு ஸாதனமான மூன்றில், முதல் இரண்டான ப்ரத்யக்ஷ-அநுமானங்களால், நாம் பெறவிரும்பும் பரமபதம் / அதை அடையும் வழிகள், இவைகளை அறியமுடியாது. ஆதலால், 'ஒருவராலும் செய்யப்படாதது' எனும் பெருமையுடைய, சப்தமான **வேத-சாஸ்த்ரமே** அறிவதற்கு உறுதுணை. ஆனால் வேதமோ, கரை காணமுடியாக் கடல் ; நாமோ, அளவுபட்ட சக்தி/ஆயுளை உடை யவர்; மற்றும், அறிவதற்கு இடையூறுகளோ ஏராளம்; ஆக, இந்நிலையில், வேதத்தில் **மிகவும் ஸாரதம**மானவற்றை நாடிப்பெறுவதே, **முமுக்ஷு** வான நமக்கேற்ற செயலாகும்.

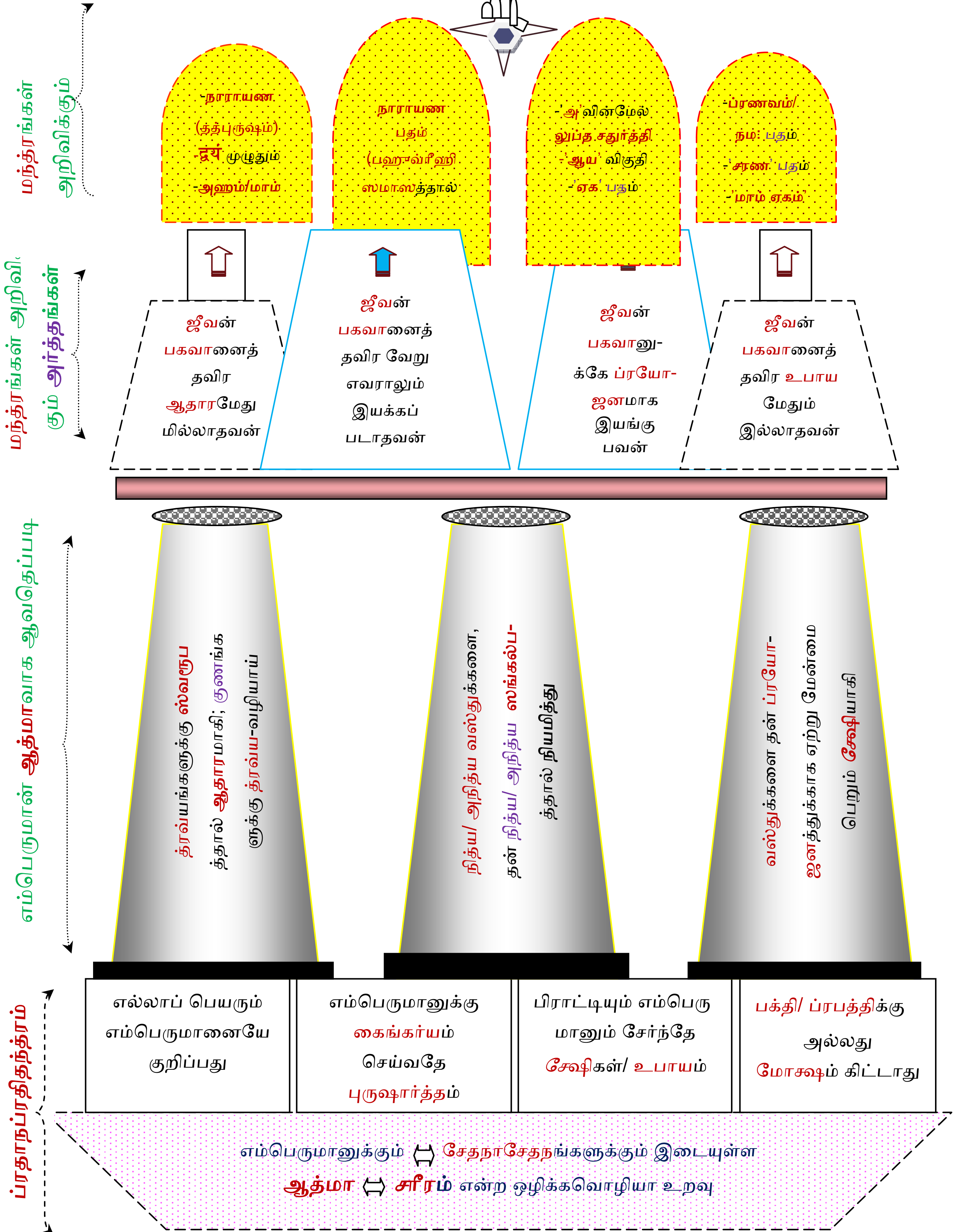
சாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமத்தை வடிகட்டும் வகை

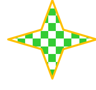
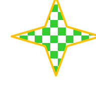

3. ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்

ஸ்ரீ பாஷ்யகார வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தின் முக்கிய அடிப்படைக் கொள்கைகள்

(லக்ஷணங்களுக்கு viii பக்கம் பார்க்க)

 விசேஷ விஷயங்கள்

1.எம்பெருமானின் **இச்சை**, வஸ்துக்களை அவருடைய **ஸ்வரூப**த்தை ஆச்ரயித்தே இருக்கச் செய்கிறது.

2. பகவானின் ஆதாரத்வ/ *சேஷித்வ*/ நியந்த்ருத்வத்தால், சேதநனுக்கு **'அவனைப் பிரியாத தன்மை/ புருஷார்த்தத்தில் ஆசை/ உபாய-விசேஷ அறிவு'** இவை முறையே *பலி*க்கின்றன.

3. சேதநாசேதநங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவானது - எம்பெருமானின் **நிருபாதிக-*சேஷி*த்வ**மும், அவனுக்கு **நிருபாதிக-*சேஷ***மாயிருப்பது என்பதும். அவற்றுள் சேதநர் விஷயத்திலோ, புருஷார்த்தம் தருவதால் பகவான் **ஸ்வாமி**யாகிறார்; கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தம் பெறுவதால், **சேதநன் தாஸ**னாகிறான்.

4. இயற்கையாகவே - தன்னைக் காத்துக்கொள்ள தகுதியும்/ *சக்தி*யும் இல்லாதவர்கள் சேதநர்; எம்பெருமானோ **சேதந**னைக் காப்பதற்கு, கடமையும் / *சக்தி*யும் படைத்தவன்; அப்படிக் காக்கும்போது கர்ம *வச்ய*ரை **'ஒரு உபாயத்திலே மூட்டியே ரக்ஷிப்பது'** என்பது, எம்பெருமானது தீர்ந்த ஸங்கல்பம்.

5.ஸித்தோபாயமான பகவானை *வசீ*கரிக்க விதிப்பது **சரம *ச்*லோகம்**. ஸாத்யோபாய மான ப்ரபத்யநுஷ்டாநத்தை விளக்குவது **த்வயம்**. அநுஷ்டிக்கும்போது அநுஸந்திக்க வேண்டிய பெரிய அர்த்தங்களை (சிறிய கண்ணாடி பெரிய உருக்களைக் காட்டுவது போல்) சுருங்கத் தெரிவிப்பது **திருமந்த்ரம்**.

6. திருமந்த்ரம் (=ப்ரணவம்+நம:+நாராயண+ஆய) நினைவில் நிற்க, அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விரகு :

i) ப்ரணவம் [அ+ஆய+உ+ம = **ஓம்** =
அ = **எம்பெருமான்**
அ+ஆய = எம்பெருமானுக்கு
அ+ஆய+உ = எம்பெருமானுக்கே
அ+ஆய+உ+ம = எம்பெருமானுக்கே
ஜீவன் (*சேஷ*ன்)]

} i) **"அர்ஜுனரதம்"** காண்க ("அர்ஜுனரத"த்தில் முன்னால் எம்பெருமான்; பின்னால் ஜீவனான அர்ஜுனன் அமர்ந்திருப்பதுபோல், ப்ரணவத்தில் முன்னால் 'அ'காரம்; பின்னால் 'ம'காரம்)

[அன்றியும், "உ" = பிராட்டி என்றால் :
அ+ஆய+உ+ம = எம்பெருமானுக்கும் +
பிராட்டிக்குமே ஜீவன் (*சேஷ*ன்)]

} = **"ஸீதா/ லக்ஷ்மணனுடன் ஸ்ரீராமன் காட்டில் ஸஞ்சரித்தது"** காண்க. (முன்னால் ஸ்ரீராமன்; அடுத்து ஸீதா; பிறகு ஜீவனான லக்ஷ்மணன்)

ii) நம: = எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் இல்லை; சேஷித்வமும் இல்லை.

= “பரத-சத்ருக்னனின் அடிமைப்பணி” காண்க பரதன் ஸ்ரீராமபாதுகைக்குக் கைங்கர்யம் செய்தமை; தொண்டன் பரதனுக்கே, சத்ருக்னன் தொண்டு செய்தமை)

iii) நாராயண = ஆதாரத்வம்/ வ்யாபகத்வம் கொண்ட எம்பெருமான்

i) “தன்னுடைச்சோதிக்கு ஸ்ரீராமனைத் தொடர்ந்த சராசரங்கள்” காண்க. (ஆதாரமான எம்பெருமான் இல்லையேல், ஆதேயமான சராசரங்கள் நிலைக்கமாட்டாமை; [நான் உன்னையன்றியிலேன்])

ii) சராசரங்களை தன்னுடைச்சோதிக்கு உடன் அழைத்துச் சென்ற ஸ்ரீராமன்” காண்க (எங்கும் பரக்கும் எம்பெருமான், வ்யாபகத்வம் வீணாகாமல் இருக்க, சராசரங்களை இட்டுச்சென்றார்; [நீ என்னையன்றி இலை – மழிசைப்பிரான்])

iv) ஆய = கைங்கர்ய-ரூபமான புருஷார்த்தம்

“சேஷியுகந்த கைங்கர்யம் செய்த இளைய/ திருவடிநிலை ஆழ்வார்” காண்க (சொன்னவண்ணம் கானகத்திற்கு தொடர்ந்த லக்ஷ்மணன் 'ப்ரவ்ருத்தி'யாகவும்; சொன்னவண்ணம் நாடு திரும்பிய மரவடிகள் 'நிவ்ருத்தி'யாகவும் கைங்கர்யம் செய்தமை)

சொன்னவண்ணம் நாடு திரும்பிய மரவடிகள்
(கும்பகோணம் ஸ்ரீராமர் கோவில் சுவர்ச் சித்திரங்கள்)

4. அர்த்த பஞ்சகாதிகாரம்
அடிப்படையில் அலர்ந்த ஐந்தறிவு

அர்த்த பஞ்சகம்	ஸ்வரூபம் / குணம்	மந்த்ரங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இடங்கள்
அடையப் படும் ப்ரஹ்மம்	-பெரியபிராட்டியோடு ஸதா கூடியிருத்தல் -ஸத்ய-ஜ்ஞான-அனந்த-ஆனந்த-அமலம் -கெட்ட குணங்கள் இல்லாமலிருத்தல் -விபுவாக இருத்தல் -ப்ராப்ய/ ப்ராபக உபயுக்த குணமுடைமை -திவ்ய மங்கள உருவமுடைமை -போக-லீலா விபூதிகளை உடைமை -லீலையாக உலகை நடத்துதல்	-*ப்ரணவம்/ நாராயண* பதம்; (அஷ்டாக்ஷரம்) -*ஸ்ரீமந்நாராயண* பதங்கள்; (த்வயம்) -*மாம்/ அஹம்* பதங்கள் (சரம ச்லோகம்)
அடையும் ஜீவன்	- அணு-ஜ்ஞான-ஆனந்த-அமலமயம் ஆதல் -பெருமானுக்கே அடிமையாகவேயாதல் -பெருமானால் தூண்டப்பட்டே இயங்குதல்	-ப்ரணவ/நமஸ் ஸுக்களில் *மகாரம் / நார* பதங்கள்; } (அஷ்டாக்ஷரம் / த்வயம்) -*ப்ரபத்யே/ வ்ரஜ/ த்வா/ மாசுச:* பதம் } (சரம *ச்லோகம்*)
அடைவதற்கு	-ஸ்வரூப-ரூபாதிகளுடன்கூடிய பகவானை ப்ரீதியோடு இடையற த்யாநித்தல்	-*நம: / அயன* பதங்கள்; (அஷ்டாக்ஷரம்)

அர்த்த பஞ்சகம்	ஸ்வரூபம் / குணம்	மந்த்ரங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இடங்கள்
உபாயம்	-அங்கங்களோடு கூடியதாக, தன்னையும் / தன்னைக்காக்கும் பொறுப்பையும் / பலனையும் பகவானிடம் ஸமர்ப்பித்தல்	-*த்வயத்தின் முற்பகுதி;* -*சரம ச்லோகத்தின் முற்பாதி*
அடைவ தால் பலன்	-பெருமானின் ப்ரீதிக்காகவே, அவனுக்கே எல்லையில்லா அடிமைப்பணி செய்து கிடத்தல்	-4-*ம்வேற்றுமைஉருபுகள்;* (அஷ்டாக்ஷரம்/த்வயம்) -த்வயத்தில் *நம:* பதம்; -*ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி* எனும் வாக்யம் (சரம ச்லோகம்)
அடைய விடாமல் **தடை செய்யும் விரோதி களும்** + **அவற்றின் செயல்களும்** *[32 அடி அகலமுள்ள ஸம்ஸாரமாம் கிணற்றை தாண்டுவார் முன்னடியில் விழுந்த தோடு முப்பதாம் / * முப்பத்து ஓராம் அடியிலே*	-அவித்யா-கர்ம-வாஸனா-ருசி-ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் காரணமாக, நாம் "பெருமானின் கட்டளையை மீறியதால்" பிறந்தவனின் **நிக்ரஹ ஸங்கல்பம்.** [இதற்குக் காரணமான கெட்டவை/மோக்ஷத்துக்கான நல்லவை **'ஆர் பக்கலிலே கிடக்குமென்று தெரியாது'.**] இது பத்தனுக்கு : - **அறிவின் குறையை** உண்டாக்கும்; **ப்ரக்ருதி**யோடு **ஸம்பந்தம்** உண்டாக்கும் - புலன்களோடு சேர்த்து பரதந்த்ரனாக்கும்; - *சாஸ்த்ர*த்தில் சேரா '**திரிபவை**'யாக்கும்; -மனிதரானால், **பாஹ்ய-குத்ருஷ்டிகளால் கலக்குவிக்கும்;** -அல்லது, அறிவின்மை / மாறான அறிவு இவற்றால் **உலகியல்பில் ஈடுபடுத்தும்;** -இட்டதை செய்யாமல், கூடாதன செய்து, **பெருமான் கட்டளையை** மீறச்செய்யும்; -இதனால் **கர்ப்ப-ஜன்ம-மூப்பு-மரண-நரகம் ஆகிய சக்ரத்தில் உழற்றும்;** -அற்ப *பல*னுக்காக '*கட்டுண்டவர்*' காலில் விழப்பண்ணும்; -அவரளிக்கும் **சிறுபயனில் மயக்குவிக்கும்;** -தாழ்ந்த தேவதைகள் / அசேதந உபாஸநம்	-மந்த்ரங்களில், விதிக்கிற அர்தங்களுடைய **பிரித்து அறிவிக்கும், திறனிலும்** [சேதநனின் வைலக்ஷண்யமான, *அநந்ய சேஷத்வ*த்தை '*தாதர்த்ய*'த்தால் சொல்லும் / ப்ரணவ லுப்த சதுர்த்தி, ஜ்ஞாநத்வாதிகளை மந – ஜ்ஞானே என்பதால் அறிவிக்கும் மகாரம் / நிர்விகாரத்வத்தை ரீங் –க்ஷயே என்பதால் அறிவிக்கும் நர சப்தம் ஆகியவற்றின் வ்யவச்சேத சக்தி] -மகாரங்களில், அதன் 6-ம் வேற்றுமையான **மம** என்பதிலும்; **-ஸர்வ பாப பதத்திலும்** (சரமச்லோகம்)

அர்த்த பஞ்சகம்	ஸ்வரூபம் / குணம்	மந்த்ரங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இடங்கள்
விழுந்த தோடு ஒத்த (ஸம்ஸாரத் தைக் கடக்க மாட்டாத) *செயல்]*	போன்றவையில் மூட்டி அற்ப பயன் மூலம் **யோகத்தைக் கலைக்கும்;** **-ஆத்ம உபாஸகரை, அதிலேயே நிறுத்தும்;** -ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாகக்கொண்ட தன் ஆத்மா/ தன் ஆத்மாவை *சரீர*மாகக் கொண்ட ப்ரஹ்மம் என உபாஸிப்பவரை **ஆத்மானுபவத்திலோ/ அஷ்டைச்வர்ய போகத்திலோ/ வஸு-பதம் முதலியவற் றிலோ/ தேஹ- இந்த்ரியங்களிலோ கால் தாழப்பண்ணும்**	

விசேஷ விஷயங்கள்

-மந்த்ரத்ரயத்தால் நாம் அறிவது : உயர்ந்தவனான ***எம்பெருமானுக்கு*** ஏற்றவனான ***நான்***, உரிமையாகக் கிடைக்கக்கூடிய பகவத்கைங்கர்யத்தை, ***அஹங்காரம்*** முதலியவைகளால் இழந்து நிற்கும் நிலையில். இனிச்செய்யவேண்டியது, *சேஷி*களான தம்பதிகளிடம் ***சரணாகதி*யே.**

(அர்த்த பஞ்சகத்திலுள்ள "எம்பெருமான் – நான் – அஹங்காரம்" என்ற மூன்றே, **தத்வ-த்ரய**மாகும்)

-'இப்படி நிற்கும் "பகவானின் நிக்ரஹ"மாகிற விரோதியை நீக்கும் பரிஹாரம், *'தஸ்ய ச வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ'* (எம்பெருமானை அடையவழி, அவனை *சரண்* புகுவதே)' – என்கிறார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் - திருக்கச்சி

5. தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்

"அரு / உருவானவை" பற்றிய ஆய்வு

(லக்ஷணங்களுக்கு viii பக்கம் பார்க்க)

தத்வங்கள் (26)

பர தத்வம் =

அவர தத்வம் = 25-சேதநம்

அசேதநம்

26-ஈச்வரன்

(மணிவரம்)*

பத்தர் முக்தர் நித்யர்

(எண்ணிலா)

காலம்

எதிர் நிகழ் கழிவு

சுத்தஸத்வம்

24-ப்ரக்ருதி (24)

(மரு) *

23-மஹத் (மஹான்)

(தண்டு) *

22-அஹங்காரம்

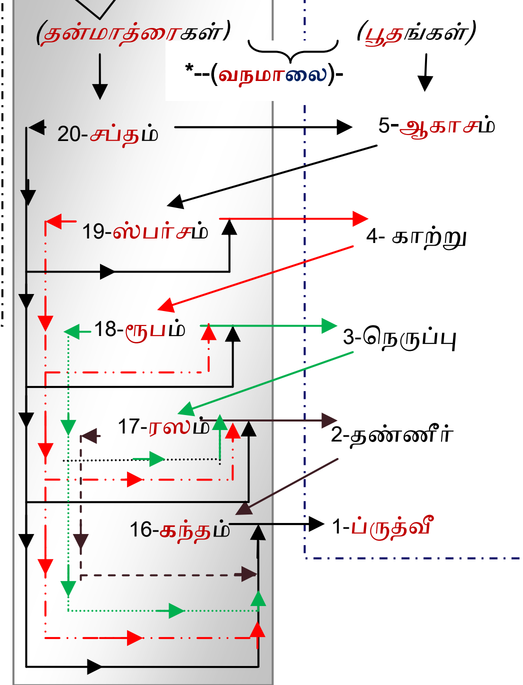
(சார்ங்கம் / சங்கு) *

ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ

21-மனஸ் கர்மேந்த்ரியம் ஞானேந்த்ரியம்

(திகிரி) * (-சரங்கள்-) *

கர்மேந்த்ரியம்	ஞானேந்த்ரியம்
6-வாக்கு	11-கண்
7-பாணி	12-காது
8-பாதம்	13-மூக்கு
9-பாயு	14-நாக்கு
10-உபஸ்தம்	15-த்வக்

கேவல ப்ரக்ருதி	= மூலப்ரக்ருதி(தான் மற்றவையாவது)
ப்ரக்ருதி-விக்ருதி	= மஹத்/அஹங்கார/தன்மாத்ரை(மற்றவையிலிருந்துதோன்றுவது/மற்றவையாகவும் மாறுவது)
கேவல விக்ருதி	= 11 இந்த்ரியங்கள் + 5 பூதங்கள்(மற்றவையிலிருந்து தோன்றுவது/ மற்றவையாக மாறாதது)

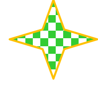
*-பகவானுக்கு, மற்ற தத்வங்களெல்லாம் எவ்வித அஸ்த்ர/ பூஷணங்கள் என்பது, குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது

-ப்ரக்ருதி தத்வங்களுக்கு முன் குறித்த எண்கள் 'கவர்கம்' முதலான 25 எண்களைச் சொல்கின்றன.

மூன்று தத்வங்களின் பிரிவுகளும், ஸ்வரூப-ஸ்திதி-ப்ரவ்ருத்தி பேதங்களும் :

தத்வம்	ஸ்வரூபம்	ஸ்திதி	ப்ரவ்ருத்தி
ஜீவன்	-அணு-ஜ்ஞான-ஆனந்த-அமலமயம் -பெருமானுக்கே அடிமை யாகவே இருத்தல் -சேதந த்ரவ்யம் -தன்னையறிதல் (ப்ரத்யக்த்வம்) -நித்யத்வம்	அப்படியே நீடித்தல்	-பெருமானால் தூண்டப்பட்டே இயங்குவது -அதன் பலனை அனுபவித்தல்
- பத்தன்	-அவித்யா-கர்ம-வாஸனா-ருசி- ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் உடைமை	-கர்மத்துக்கேற்ப ஈச் வரன் கொடுத்த சரீர த்தை தன் ஸ்வரூப / தர்மபூத ஞானத்தால் தரித்தல்; -மோக்ஷப்ராப்திவரை உலகில் உழல்வது	-புண்ய/ பாப/ வீண் செயல் செய்தல்
-முக்தன்	-ஈச்வர-நிக்ரஹத்தால் வந்த ஸம்ஸாரபந்தம், பக்தி/ப்ரபத்தியால்நீங்கி, ஸ்வரூபமடைதல்	-உண்டான நிஜஸ்வ ரூபத்துக்கு முடிவு இல்லாமை	-முழு ப்ரஹ்மாநுபவம்; -விளையும் பகவத் கைங்கர்யம்
-நித்யன்	-ஒருபோதும் ஸம்ஸார பந்தமின்றி நிஜஸ்வரூப த்தோடு ஸதாஈச்வனுக்கு சேஷனாதல்	-எப்போதும் ஈச்வரனை அநுபவித்தல்	-வரையறுக்கப்பட்ட ப்ரவாஹ-நித்யமான பகவத் கைங்கர்யம்
தர்மபூத ஜ்ஞா னம்	-பொருளைக்காட்டும் போது தான்சார்ந்திருக் கும் ஆத்மாவுக்கு, தானே தோன்றுதல்; -மற்ற வஸ்துக்களைக் காட்டும் திறன்உடைமை (விஷயித்வம்); -அசேதந த்ரவ்யம்; -பிறர்க்கேதோன்றும்/ பிறர்க்காக இருக்கும்	-ஈச்வர/நித்யருக்கு நித்யவிபுவாயிருப்பது -முக்தனுக்கு, முக்தி யடைந்தவுடன் விரிந்து பிறகு விபுவா கவே நீடித்தல்; - பத்தனுக்கு,வினை க்கு ஏற்ப விரிந்து/ சுருங்கியிருத்தல்	-பொருளைகாட்டல்; -ப்ரயத்ந நிலை யடைந்து உடல்/ புலனை ஏவுதல்; -பொருளை அநு கூல/ ப்ரதிகூலமாக காட்டி, பத்தனை அநுபவிப்பித்தல் -பத்தனுக்கு விரிந்து/ சுருங்கியிருத்தல்

தத்வம்	ஸ்வரூபம்	ஸ்திதி	ப்ரவ்ருத்தி
மூல ப்ரக்ருதி	-அசேதந த்ரவ்யம்; -பிறர்க்கே தோன்றும்/ பிறர்க்காகவே இருக்கும் -ஜடமாகயிருப்பது; -ஸத்வ-தஜஸ்-தமஸ்ஸின் இருப்பிடமாவது; -அழிவற்றது	-நித்ய விபூதி தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லையற்று நிற்றல்; -ப்ரக்ருதி முதலான 24 தத்வங்களாதல் ;	-ஸதா மாறுபடுதல்; - பத்தரின் இன்ப/ துன்பங்களுக்கும், ஈச்வரனின் லீலா-ரஸத்துக்கும் காரணமாதல்;
காலம்	-அசேதந த்ரவ்யம் -ஜடம் -ஆதி/ அந்தம் அற்றது -விபு	-நித்யமாக இருப்பது	-லீலாவிபூதியில் கலா போன்ற பிரிவால் ச்ருஷ்டி ஸ்திதி-ஸம்ஹார ஸாதநமாதல்; நித்யவிபூதியில் மாறுதலுக்கு காரணம் ஆகாது இருத்தல்
சுத்த ஸத்வம்	-அசேதந த்ரவ்யம் -ஸ்வயம் ப்ரகாசமானது -ரஜஸ்-தமஸ் கலவாத ஸத்வ குணத்துக்கே இருப்பிடம் -அழிவற்றது	- நித்யவிபூதியில் எல்லையற்றிருத்தல் -பரமபதத்தில் விமானாதிகளும், ஈச்வர/ நித்ய / முக்தர் திருமேனியுமாதல்; -நித்யமாயிருத்தல்	- ஈச்வர/ நித்ய/முக்தர்கள் இச்சையால் மாறுதலடைந்து ஈச்வரனுக்கு போக ஸாதநமாய்; நித்ய/ முக்தருக்கு கைங்கர்ய ஸாதநமாய் இருத்தல்
ஈச்வரன்	-ஸத்ய/ஞான/அனந்த / ஆனந்த /அமல/லக்ஷ்மீ பதியாயிருத்தல் -சுத்தஸத்வ திவ்யமங்கள விக்ரஹனாயிருத்தல்; -எக்கால/ நிலையிலும் பிராட்டியைப் பிரியாமை -ஜ்ஞாநாதி பரத்வ/ஸௌசீல்யாதி ஸௌலப்ய குணங்களோடிருப்பது; -விபுவான சேதநனாயும்/ ஸ்வதந்த்ரனாகவும்/ ஸர்வ-சேஷியுமாதல்	-பர/வ்யூஹ/விபவ/ அர்ச்சா / ஹார்த்த ரூபங்களை உடைமை	-உலகைப் படைத்தல் / காத்தல்/ அழித்தல்; -சேதநர்க்கு மோக்ஷம் தருதல்

 விசேஷ விஷயங்கள்

1.கர்ம பலனை அநுபவிக்க ஒருவஸ்துவுக்கு, 'ஸ்வரூப/ ஸஹகாரி யோக்யதை' என **இரண்டும்** இருக்கவேணும். இந்த யோக்யதை, **பத்த**னைத்தவிர மற்றவர்க்கில்லை என்பதை இவ்வாறு அறியலாம் :

யோக்யதை / தத்வம்	பரதந்த்ரனான ஸ்வரூபத் தகுதி	தவறு செய்யக் காரணமுடைமை (ஸஹகாரி)
ஈச்வரன்	சேதநனானாலும்,**பரதந்த்ர*னில்லை*;** ஸ்வதந்த்ரன்	தனக்கு மிக்கார் இல்லாமையால், அவரின் 'ஆணைமீறுதல்'இல்லை; அதனால் அபராதத்துக்கு வாய்ப்பு ***இல்லை***
அசேதநம்	பரதந்த்ரமானாலும் சேதந***மில்லை;***	தனக்கு மிக்கார் உள்ளபோதிலும், அறிவில்லாமையால், அபராதத் துக்கு வாய்ப்பு ***இல்லை***
நித்யர்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை **உண்டு**	மிக்காரான ஈச்வரன் உண்டு; ஆனால், அவனுக்குப் பிடிக்கா ததை செய்வது ***இல்லை***
முக்தர்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை **உண்டு**	**பத்த** தசையில் யோக்யனானா லும் முக்ததசையில், விபரீத அநுஷ்டானம் ***இல்லை***
பத்தன்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை **உண்டு**	**பத்த** தசையில் விபரீத அநுஷ்டான வாய்ப்பு **உண்டு**

2. வஸ்துக்களின் ஸ்வரூப-ஸ்திதி-ப்ரவ்ருத்திகள், **எம்பெருமானுக்கு வசப்பட்** டவை. அவை ஸ்வபாவத்தால் 'அநுகூலமாகவே' இருக்கும். ஆனால், கர்மங்களுக்கு ஈடாகப் ***ப***லன்கொடுக்கும் பகவானின் ஸங்கல்பத்தால், **பத்த**னுக்கு (வஸ்துக்களை தனக்கென்றுகொள்வதால்) **அல்ப அநுகூலமாயோ / ப்ரதிகூலமாயோ/ உதாஸீந மாயோ** இருக்கும். ஸ்வாமி *சேஷ*மென்று கொண்டால் அநுகூலம்.

பத்தனுக்கு ஸ்வாத்மஸ்வரூபம் எப்போதும் அநுகூலமாகத்தோன்றுவது, ஈச்வர இச்சையினாலே. இதனால், ஸ்வாத்மஸ்வரூபத்தோடே ஸம்பந்தப்பட்ட ஹேயமான சரீரத்தையும் ஏகத்வப்ரமத்தினாலும் கர்மவச்யத்வத்தாலும் அநுகூலமாக **ப்**ரமிக்கி றான், ஜ்ஞாந ஹீனன்.

3.ஜீவன், ஈச்வரனுக்கு ***சேஷ*ன்** என்பதை, 'அ'காரத்தின்மேல் அழிந்துகிடக்கும் ''நான்காம் வேற்றுமை உருபினாலும்; **பகவானுக்கே *சேஷ*ன்** என்பதை 'உ'காரத்தா லும், அறியலாம். பகவானுக்கு என்று சொன்னதில், பாகவதர்களும் அடக்கம்.

4. ஈச்வர கைங்கர்யம், நித்யருக்கு வரையறுக்கப்பட்டவை; முக்தருக்கு அவ்வப் போது பகவான் ஆஜ்ஞாபிப்பவை. இருந்தபோதிலும், இருவருக்குள் **கைங்கர்ய-பலனில் வாசியில்லை.**

5. ஜ்ஞானம், 'தர்மி/ தர்ம'மென இருவகைப்படும். இரண்டிற்கும் ஸாமாந்ய லக்ஷணம், ஜ்ஞான த்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும்; தர்மியான ஆத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யக்த்வம் (தன் ப்ரகாசத்துக்குத் **தானே பலி**யாயிருக்கை) விசேஷம்; தர்மபூத ஜ்ஞாநத்துக்கு **விஷயித்வம்** (தன் ப்ரகாசத்துக்குத் **தன் தர்மியே** பலியாய் இருக்கை) ஏற்றம்.

தர்மபூத ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யமாக இருந்தபோதிலும், வேறொரு த்ரவ்யத்துக்கு விசேஷணமாகவும் இருக்கும்; இது, ஒளியானது தான் ஒரு த்ரவ்யமாகவும், அதே ஸமயத்தில் தீபம் முதலியவற்றிற்கு விசேஷணமாகவும், இருப்பதைப் போன்றதாகும். ஆக, அத்ரவ்யங்கள்தான் விசேஷணங்களாக இருக்க முடியும் என்பதில்லை; த்ரவ்யங் களும் விசேஷணங்களாகலாம். இதுபோலத்தான், சேதநாசேதந த்ரவ்யங்கள், ஈச்வரனுக்கு விசேஷணங்களாக அமைகின்றன.

6. *சுத்தஸத்வம், ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் தர்மிஜ்ஞாநத்தைப்போன்று சேதநவர்கத்தில் சேருமோ* என்றால், '**இல்லை**'; எப்படி தர்மபூதஜ்ஞாநத்தை, ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாத காரணத்தால் அசேதநமாக சொல்கிறோமோ, அதேபோல ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாததால் சுத்தஸத்வமும் அசேதநமாக கருதப்படுகிறது.

7.மற்ற தத்வங்களெல்லாம் ஈச்வரனுக்கு, "மணிவரம்" முதலான அஸ்த்ர-பூஷண ங்களாய் நிற்கும் நிலையை, இவ்வதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் குறிக்கப்பட்ட வரை படத்தில் காணலாம்.

8.'பர'னான பகவானுக்கு, 'வ்யூஹ-விபவ-அர்ச்சா-ஹார்த்த'மென மற்ற அவதார ரூபங்கள் உண்டு. இந்த அவதாரங்களெல்லாம் :

-சித்/ அசித்தைவிட விலக்ஷணமானவை (*ஸத்யமானவை*);

-ஜ்ஞானத்தில் **சுருக்கமில்லா**தவை;

-**ஶுத்த-ஸத்வமய**மானவை;

-ஈச்வர இச்சையையே **காரண**மாகக் கொண்டவை;

-தர்மத்தைக் காக்கவேண்டிய **கால**த்தை எதிர்பார்த்து நிற்பவை;

-ஸாதுக்களைக் காப்பதையே **ப்ரயோஜன**மாக உடையவை;

இந்த **அவதார ரஹஸ்ய**த்தை அர்த்தத்தோடு அநுஸந்திப்பவர், இந்த ஜன்மத்தின் முடிவிலேயே (***தன் தகுதிக்கேற்ற உபாயத்தின் நிறைவாலே***) முக்தராவார்.

ஆக தத்வங்களைப்பற்றி இந்த அளவு ஸாராம்சத்தை, 'கடுகக்கேட்டு, விரிவான சாஸ்த்ர அப்யாஸத்தை விட்டுவிட்டு, மோக்ஷத்துக்கான உபாயத்தில் நாம் கடுக மூளவேண்டும்.'

6. பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரம்

"திருமாதுடன் நின்ற புராணன்"

மோக்ஷமளிக்க, பரதத்வமான ப்ரஹ்மத்தினால்தான் இயலும். ஆகையால், மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ள நமக்காக, அந்த ப்ரஹ்மம் **'இன்ன தேவதா விசேஷம்'** என்பது இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

நிராகரித்தல் முறையில் (வ்யாவ்ருத்தி) 'மற்றவர்/ மற்றவை தேவதை இல்லை' என நிரூபித்தல் :

மற்றவர் கொள்கை	நிராகரித்ததற்குக் காரணம்
1.எல்லா வஸ்துக்களுமே, ப்ரஹ்ம த்ரவ்யம்தான் (பாஸ்கர-யாதவ மதங்கள்)	சேதந அசேதநங்கள் / அவைகளின் பிரிவுகள், இவைகளுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று உள்ள வாசி, ப்ரமாணங்களால் ஸித்தம்.
2.எல்லா தேவதைகளுமே ப்ரஹ்மம் (ஔபாதிக-பேத வாதம்)	ஜீவ-ஈச்வரனுக்குள் இயற்கையாய் அமைந்த வாசியும்; ஜீவர்களான தேவதைகளுக்குள் ஸுக-துக்கங்கள் வெவ்வேறாக ப்ரமாண ஸித்தமுமாகையால்;
3.முக்கியமாம் மூவரும் (ப்ரஹ்மா-விஷ்ணு -ருத்ரன்)*ஸமம்* *4.அம்மூவரும் ஒரே தத்வம்* *5.மூவரைக்காட்டில் மேலான ஒருவன் தான் ப்ரஹ்மம்* *6.மூவரில் ப்ரஹ்மாவோ/ ருத்ரனோ தான் ப்ரஹ்மம்*	-ப்ரஹ்மா / சிவன் முதலானோர் 'கார்யங்கள்'; கர்மத்தால் கட்டுண்டவர்; மற்ற தேவதைகள் :- • நாராயணனின் மாயைக்கு உட்பட்டவர்கள் • அறிவின் ஏற்றச்சுருக்கம் உடையவர்கள் • நாராயணனுக்கு ஏவல்/ தேவை செய்பவர்கள் • 'சுபாச்ரயத்வம்' (ஸம்ஸாரம் நீங்க ஆச்ரயிக்கப் படும் தன்மை) இல்லாதவர்கள் • நாராயணனை அண்டினவர்கள் • நாராயணனின் உடைமை/ சரீரம்/ சேஷம் • 'நாராயணனே பரன்' என்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள்

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம் என நேர் (அநுவர்த்தமான) வழியில் நிரூபித்தல்

1.நாராயணனே ஆதியாய், ஸர்வ ஜகத்துக்கும் காரணன் என்று பல ப்ரமாணங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

2.அவன் 'ஒத்தாரும்-மிக்காரும்' இல்லாத நித்யன்.

3.அவனே வேதங்களின் ஸாரத்தை உள்ளடக்கிய ப்ரணவத்தால் குறிக்கப்படுபவன்.

4.'பிராட்டியை உடைமையால் அவனே தேவன்', என வேதங்களால் ஓதப்படுபவன்; ஆக இந்த திவ்ய- மிதுநமே (இரட்டையரே) ப்ராப்யரும்/ சரண்யரும் ஆவர்.

நாராயணன் Vs	மற்ற தேவதைகள்
1.பிறக்கும்போது மதுஸூதன-கடாக்ஷம் பெற்றவர் மோக்ஷத்தை விரும்புவர்	பிறக்கும்போது ப்ரஹ்மாவோ / சிவனோ பார்த்தால் ரஜோ/தமோகுணமுடையவராவர்
2.முமுக்ஷுவுக்கு மதுஸூதநனே உபாயம்	மற்ற தேவதைகளுக்கும் மாதவனே உபாஸ்யன்
3.சரணமடைந்தோரை ஒருபோதும் கைவிடான்	நாராயணனால் தண்டிக்கப்படுபவரைக் காக்க ஒரு தேவரும் சக்தரல்லர்
4.ஆச்ரிதற்கு, மோக்ஷமும் / (கேட்காமலேயே) மற்ற பலன்களும் கொடுப்பான்	அளிக்கும் பலன்கள் அல்பங்களாயும்/ விஷம் கலந்த தேன்போலுமிருக்கும் (அதுவும் பகவததீனம்)

இவ்வர்த்தங்கள் மந்த்ரங்களில் அஹம்' பொதிந்த இடங்கள் 'அ'காரம்/ நாராயண பதங்கள்/ 'மாம்-சப்தங்கள்

'ஆதிப்பிரான் நிற்க மற்றெத்தைய்வம் நாடுதிரே'
(திருவாதிப்பிரான் - ஆழ்வார் திருநகரி)

7. முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்

"வீடினை வேண்டும் பெரும்பயன்"

அறியவேண்டியதில் இரண்டாவதான, "உபாய"த்தைப் (**ஹிதம்**) பற்றி மேல் 6 அதிகாரங்களால் விளக்குமுன், கீழ் 6 அதிகாரங்களால் உபதேசித்த 'தத்வ' விஷயங்களை இங்கு சுருக்கிச் சொல்வதன் மூலம் '**மோக்ஷம் பெறத்தகுதியுடைமை**' வளரும் 7 படிகளை இப்படி அடுக்குகிறார் :

i. தனக்கும்-ஈச்வரனுக்கும் இடையேயுள்ள 'சரீரம்-ஆத்மா'என்ற **உறவைஅறிதல்** (ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரம்)

ii. தேஹ-இந்த்ரியங்களைவிட மாறுபட்ட **ஆத்ம-வைலக்ஷண்யத்தை அறிதல்** (உபோத்காதாதிகாரம்)

iii. தன் கர்மாவுக்கு தகுந்தபடி - வேறு சரீரத்தை அடைவது/ பரலோகம் செல்வது இவற்றை அறிந்து - நரகம் அடை தல்/ மறுபடிப் பிறத்தல் இவைகளுக்குக் காரணமான **செயல்களில் முயலாதிருத்தல்**

iv. தான் பகவானுக்கு ஆதேய-விதேய-சேஷனாயிருப்பது (ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரம்); அணுவாய் அல்ப சக்தனாய்/ கர்ம பலமான துக்காதிகளை அநுபவிப்பவனாய் நிற்பது (தத்வத்ரயசிந்தனம்); மேலும் மற்ற தேவதைகளின் 'மோக்ஷமளிக்கும் திறனில்லாமை' (பரதேவதாபாரமார்த்யம்); இவ்வளவால், தன்னைவிட உயர்ந்தவனான ஈச்வரனுக்கு கைங்கர்யம் செய்யும் தன் **தகுதி, இவற்றையறிதல்**

v. இப்படிப்பட்ட தன் நிலையை, **திருமந்த்ரத்தில்** அநுஸந்தித்து, **அஹங்கர-மமகாரங்களை** பின் வருமாறு **ஒழித்து**, தீர்ந்த **அறிவு பெறுகை** (அர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்) :-

அஹங்கார-மமகாரங்கள்	அவை நீங்கும் வழியும் / திருமந்த்ரத்தின் பகுதியும்
1.*சரீரத்தையே ஆத்மாவாக எண்ணுதல் **அஹங்காரம்**; சரீரத்தோடு தொடர்புள்ள மனைவி/ மக்கள்/ வீடு போன்றவற்றை தனதாக எண்ணுதல் **மமகாரம்***	ப்ரணவத்தின் 'ம', ஜீவனைக் குறிக்கும். 'மன = ஜ்ஞானே/ அவபோதனே', 'மஸ=பரிமாணே' என தாதுவின் பொருளால், ஜீவன் **ஜ்ஞாந ஸ்வரூபன்/** பொருளை **அறிபவன்/ அணுவானவன்;** ஆக, **சரீர த்தைவிட வேறானவன்,** எனத் தெளிந்து, நீங்கும்.
2.*'நான் எனக்கே உரியவன்' என்ற எண்ணம் **அஹங்காரம்**; என்னுடைய குணம் போன்றவை எனக்கே உரியன என எண் ணுவது **மமகாரம்***	ப்ரணவ 'அ'காரத்தின்மேல் மறைந்துகிடக்கும் 4-ம் வேற்றுமைஉருபு (தாதர்த்யம்), 'அ' என்னும் பகவா **னுக்கு,** நானும் என்னைச் சேர்ந்தவைகளும் **சேஷம்** என்பதால், 'அஹ'ங்கார/ 'மம'காரங்கள் நீங்கும்.

அஹங்கார-மமகாரங்கள்	அவை நீங்கும் வழியும் / திருமந்த்ரத்தின் பகுதியும்
3.*பகவானுக்கன்றி வேறொரு வர்க்கு நான் சேஷன் என்ற எண்ணம் **அஹங்காரம்**; பகவானைத்தவிர வேறொருவர் என க்கு சேஷி என எண்ணு வது **மமகாரம்***	ப்ரணவத்தின் 'உ'வுக்கு 'அவனுக்கே' என்று (அவதா ரணம்) பொருள்; இதனால், பகவா**னுக்கே** நான் ***சேஷன்***, எனக்கு பகவா**னே** ***சேஷி***, எனத் தெளிந்து, 'அஹ'ங்கார/ 'மம' காரங்கள் நீங்கும்.
4.*என்னைக் காப்பதில், எதையும் எதிர்பாராது, நானே ஸ்வதந்த்ரன் (நிருபாதிக சேஷீ) என்பது **அஹங்காரம்**; காப்ப தில் எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் உண்டு என்பது **மமகாரம்***	'ந, ம:'வின் நிஷேதத்தில்(விலக்குவதில்) என்னைக் காப்பதில் **ந மம ஸ்வாதந்த்ர்யம்'** என்று அநுஸந் திப்பதால், 'அஹ'ங் கார/ 'மம'காரங்கள் நீங்கும்.
5.*மோக்ஷகைங்கர்யங்களை நானே ஸ்வதந்த்ரமாகச்செய்து, பலனையும் நானே அநுபவிப் பேன் என்பது **அஹங்காரம்**; அவைகளை நானே செய்வேன்/ பலனும் எனக்காக என்பது **மமகாரம்***	'நாராயணாய' என்பதுடன் 'ந, ம:' வைச் சேர்த்து அநுபவித்தால், மோக்ஷகைங்கர்யங்களும் **பகவானா லேயே** செய்விக்கப்படுகின்றன; அதுவும், **அவன் ப்ரீதி**க்**காகவே** செய்யப்படுகின்றன எனத்தெளிவ தால், 'அஹ'ங்கார/ 'மம'காரங்கள் நீங்கும்.

vi. (ஸ்வர்க்கம் உள்ளிட்ட) 'அசித்' அநுபவத்தின் [துக்கமூலத்வம்/துக்க மிச்ரத்வம்/ துக்கோதர்க்கத்வம் / அல்பத்வம்/ அஸ்திரத்வம்/ விபரீதாபிமாந மூலத்வம் ஆகிய] தோஷம் தெரிந்து விட்டாலும்; **ஆத்மாநுபவ**மும் (ஸ்வாபாவிக ஆனந்த விருத்தமாகி), **பகவதநுபவ**த்தின் வைலக்ஷண்யத்தை ஒப்பிட்டால், **"தாழ்ந்ததே"** எனத் தெளிவது (ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்)

vii. இவ்வளவால், ப்ரவ்ருத்தி (மற்ற *பல*னை வேண்டிச்செய்யும்) தர்மங்களினின்று நிவ்ருத்தராய், நிவ்ருத்தி (மோக்ஷம் வேண்டிச் செய்யும்) தர்மமான **உபாய அநுஷ்டான**த்தில் கடுக மூள முனைபவனே "**முமுக்ஷு**"

* * *

8. அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்

"நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளை ஏற்பவர்"

உபாயத்தில் தகுதியுடையோர்

ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டன் (ப்ரபத்தியை அங்கமாகவைத்து பக்தியோகம் செய்பவன்) அல்லது **உபாய ரூபமாக பக்தி** செய்பவன் (மதுவித்யை முதலா) 31 வித்யா ரூபம்

அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டன் (நேரிடையாக ப்ரபத்தி செய்பவன்) அல்லது *பலரூபமாக* **பக்தி** (அதேப்ரயோஜனமாக) செய்பவன்

வகைகள்: உக்தி நிஷ்டை / ஆசார்ய நிஷ்டை

செயல் முறை:

- உக்தி நிஷ்டை: *பகவானைத்தவிர வேறு கதியில்லாத வனாய்*, ஆசார்யன் சொல்லும் ப்ரபத்தி வாக்யங்களைச் சொல்லித் தம்மைக் காக்கும் பொருப்பை பகவானிடம் ஸமர்ப்பித்தல்
- ஆசார்ய நிஷ்டை: *யாசித்தால் காப்பாறுவான் என நம்பி* - தனக்காகவும்/ தன்னைச்சார்ந்தவர்க்காகவும் வும் ஆசார்யன் அநுஷ்டிக்கும் ஸமர்ப்பணத்தில் அடங்குதல்

ப்ரபத்தி யின்ஏற்றம்:

-வர்ண-ஆச்ரமாதி நியமம் பாராமல் எவரும் அநுஷ்டிக்கக் கூடியது;

-எல்லாப் பாபங்களையும் போக்க வல்லது;

-வேண்டும் பயனைக்கொடுக்கவல்லது ;

-அநுஷ்டிக்க எளியது; ஒரே முறை செய்யவேண்டியது;

-எந்தத் தடைக்கும் உட்படாதது; விரைவில் *பல*ன் தரக்கூடியது;

-'ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போல' வேறு உபாயத்தை ஸஹிக்காதது.

அடையும் பலன்:

-ப்ராக்ருத-சரீரம் இருக்கும்வரை அர்ச்சாவதார கைங்கர்ய அநுபவம்

- ப்ராக்ருத-சரீரம் கழிந்தபின் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யம்

விசேஷ விஷயங்கள்

- அத்வாரக/ஸத்வாரக ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கல்லது, மோக்ஷம் கிட்டாது.

- **அத்வாரக**னுக்கு, மோக்ஷம் தாமதிக்கும்; ஆனால் யோக-அநுபவம் **அளவற்றது;**
ஸத்வாரகனுக்கு *பல*ன் *சீக்ர*ம்கிட்டும்; ஆனால், **ஜீவதசையில்** ஸுகம் **அளவுடையது.**

****

9. உபாய விபாகாதிகாரம்
“பழமறையின் பரம நெறி”

மோக்ஷம்பெறக் காரணமாயிருப்பது உபாயமாகும்; இவை, “எப்போதும் இருப்பது (ஸித்தம்) / செய்யப்படவேண்டியது (ஸாத்யம்)” என இருவகை. ஸாத்ய உபாயம், அதிகாரி பேதத்தால் பக்தி யோகம்/ ப்ரபத்தி எனப்படுமெனக் கீழே ஸாதித்தார். இங்கு அந்த ஸாத்ய உபாயங்களை விவரிக்கு முன், “பகவானே (ஸித்தமான) நேர் உபாயம்” என உபநிஷத்துக்கள் கூறுவதாலும், அந்த பகவானே “உபேயமுமாவதால்” அதையும் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது : 1) ஸித்த உபாய/ உபேயமான பகவான், அந்த ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாகும் . 2) ஸாத்ய உபாயம்/உபேயம் இரண்டுமே (*சில* ***வித்யாஸங்கள்*** *இருந்தும்*) **ஜ்ஞான-விகாஸ-விசேஷ**ங்கள்(*தனித்தன்மைகொண்ட-அறிவின் மலர்ச்சி*); இவற்றின் விளக்கம் :-

பகவான் ஸித்த உபாய / உபேயமாக ஆவது	
ப்ரபந்நனுக்கு ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய், பக்தியோக ஸ்தாநத்தில் நின்று *பல*னளிப்பதால், **உபாயம்** ; **பக்த**னுக்கு, கர்மயோக ஆரம்பம் முதல் உபாயபூர்த்தி வரை செய்ய இயலாத கர்மங்களின் ஸ்தாநத்தில் நின்று, உபாயத்தைத் தலைக்கட்டுவதால், **உபாயம்**;	ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய்க் கொண்டு, குண-விபூதிகளோடு பரிபூர்ணமாய் அநுபவிக்கப் படுவதால், **உபேயம்**.

கர்த்தவ்யமான/ **ஸாத்ய** உபாய ஜ்ஞானம் (காரணம்) ⟷ ***வித்யாஸம்*** ⟷ **ஸாத்ய**/ப்ராப்தி ரூபமான உபேய ஜ்ஞானம்

1	ஸங்குசித ஜ்ஞாநமாகையால் இந்த்ரியங்களை **எதிர்பார்ப்பது**	விகஸித ஜ்ஞாநமாகையால் இந்த்ரியங்களை **எதிர்பாராதது**
2	*சாஸ்த்ர*ங்களில் **விதி**க்கப்பட்டது	**விதி**யின்றி, **இயற்கை**யாயுள்ளது
3	வித்யைகளில் **குறித்த** குணங்களைக்கொண்ட (வ்யவஸ்தித) ப்ரஹ்மத்தைப் பற்றியது	குண-விபூதிகள் எல்லாத்தாலும் **பரிபூர்ண**-ப்ரஹ்ம-விஷயம்; அவ்வநுபவ-பரீவாஹ-**கைங்கர்யம்**

⇩ ***எதைவிட*** *வித்யாஸப்பட்டது* ⇩

	ஸாத்ய உபாயம்	ஸாத்ய உபேயம்
ஜ்ஞானம் என்றதால்	க்ரியையைவிட வேறான/ ப்ரதானமான தன்மையால் வேறுபட்டது.	’ஐக்யமாக’ ப்ரமிக்கும், சேர்தல்/ ஒன்றாவது என்பதைவிட வேறு
விகாஸம் என்றதால்	ஸித்தோபாயமான பகவத் ஸ்வரூபத்தை விட வேறுபட்டது.	ஸித்தோபாயமான பகவத் ஸ்வரூபத்தை விட வேறுபட்டது.
விசேஷம் என்றதால்	உபேய பகவதநுபவ ஞானத்தை விட வேறுபட்டது.	ஸாத்யோபாய ரூப ஞானவிகாஸத்தை விட வேறுபட்டது.

ஸந்மார்க்கங்களும் (பக்தியோகம்) அவைகளின் ஸ்வரூப-பேத-கார்யங்களும்

ஸந்மார்க்கம்	ஸ்வரூபம்	*பேதம்*	கார்யங்கள்	ஸாதந ஆகாரம்
கர்மயோகம்	பலன்/தொடர்பு இவை யொழிந்த நித்ய/நைமித் திக/ காம்யங்களில் முடிந்ததை நியமத்து டன் செய்யும் கர்ம விசேஷம்	தேவார்ச்சன தபஸ்-தீர்த்த -தான- யக்ஞம் முதலியன	ஞானயோக மூலமோ/ நேரேயுமோ ஆத்மாவை காட்டும்	ஸத்வாரக மோக்ஷோபாய மாக(இடை யிட்டு)யிருக்கும் ஒரே நிலை
ஞானயோகம்	கர்மயோகத்தால் வசப் படுத்திய மனத்தினுடைக்கு, அசித்தைவிட விலக்ஷணனாய்/ஈச்வர- சரீரமான தன் ஆத்ம ஸ்வரூப த்யாநம்	–	ஆத்மாவை நேரில் காட்டும்	
பக்தியோகம் (பரபக்தி)	ரூப/ குணங்களுடன் கூடிய பகவானைக் குறித்து ப்ரீதியோடு நேரில் காண்பதைப் போல், செய்யும் இடைவிடாத த்யாநம்	31-வித வித்- யைகள்	அஷ்ட ஸித் திகளும்/ பர ஞான-பரம பக்தி நிலை யால் மோக்ஷமும்	அத்வாரக மோக்ஷோபாய மாக (நேராக) யிருக்கும் ஒரே நிலை

பக்தியும்/ பக்தி யோகத்தின் பர்வாக்களும்/ அவைகளின் விளைவுகளும்

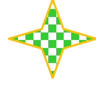
பர்வா	ரூபம்	விளைவுகள்
பக்தி	ஸாத்விகருடன் சேர்க்கை/ புராணம் கேட்டல்/ ஸுக்ருத விசேஷம் இவை களால், பெருமானிடம் உண்டாகும் **ப்ரீதி-விசேஷம்**	ஸ்வரூப/ரூப/குண/விபூதிகளோடு, 'பகவானை நன்கு **அறியவேணும்**' எனும் ஆசையை உண்டாக்கும்
பரபக்தி	பக்தியின் விளைவாக, *சாஸ்த்ரம்* சொன்ன தத்வ ஜ்ஞானம் உண்டாகி, கர்ம/ ஜ்ஞானயோகம் வழியே **பக்தி யோகம்** செய்ய முற்படுவது(**இதுதான்** மோக்ஷோபாய **பக்தியோகம்**)	ஸ்வரூப/ரூப/குண/விபூதிகளோடு பகவானை நேரில் **காணவேணும்** என்ற ஆசையை உண்டாக்கும்
பர ஜ்ஞானம்	பகவானின் அநுக்ரஹத்தால், **தத்கால** மான பரிபூர்ணமான ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுவது	பரபக்திமூலம் ஒரு க்ஷணம்கண்ட பகவானிடம் **எல்லையில்லா ப்ரீதி**யை உண்டாக்கும்
பரமபக்தி	பகவானை **நிலையாக** அநுபவித்தா லன்றி, உயிர் தரிக்க இயலாத நிலை ஏற்படுவது	இனியும் தாமதிக்காமல் **மோக்ஷம் அளிக்க** பகவானைத் தூண்டும்

பக்தியோகம் செய்வதற்கு யோக்யதை இல்லாதவர் யார் ?

1)*சாஸ்த்ர*த்தினால் தடுக்கப்பட்டோரான ஸ்த்ரீகள்/ மூவர்ணத்தில் சேராதவர்; 2)செய்வதற்கு ஞானம் இல்லாதவர்; 3)செய்வதற்கு *சக்தி* இல்லாதவர்; 4)பலன் கிடைக்க, காலதாமதத்தைப் பொறுக்காதவர்.

ப்ரபத்தியின் பெருமை :

பக்தியோகம் செய்ய 'யோக்யதையில்லா' நம்போல்வர்கள் நேராகவும்/செய்ய யோக்யதை உடையவர்கள் பக்தியோகம் மூலமாகவும் – இப்படி **இருநிலை**யால் யாவரும் – நற்கதிபெற, உயர்ந்த உபாயமாய் நிற்பது ப்ரபத்தி, என்பது மேலே விளக்கப்படும்.

 விசேஷ விஷயங்கள்

-பெருமானையடைய அவனே உபாயம்; அவ்வுபாயத்தைச் செய்வதற்கும் அவனே காரணம்.

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகைகள்

10. ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரம்

"அனன்னியரார் வந்தடையும் வகை" வரிப்போர் யார் ?

(லக்ஷணங்களுக்கு viii பக்கம் பார்க்க)

'ப்ரபத்தி செய்யத் தகுதியுள்ளவர் யார்?' என்பதையும்; அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய இரு தன்மைகளையும் இப்படி விளக்குகிறார்.

1) ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடும் ஆசையுள்ள, ஆனால் பக்தியோகத்தில் தகுதியில்லாதவர் (**ஆகிஞ்சந்யம்** உள்ளவர்); 2) (மோக்ஷத்தைத்தவிர்த்த) **வேறு பலனை**யும்; அதற்காக **வேறு தெய்வ**த்தையும் நாடாதவர் (அநந்யகதித்வம் உள்ளவர்)

ஆக, ப்ரபத்திக்குத் தகுதியுடையவர்கள், 15 வகையாவர்; அவர்களாவர் – ***பக்தியோகத்தில்*** :

1) (1)சக்தி (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-2-3-4)

2) (1)சக்தி (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (1-2-3)

3) (1)சக்தி (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (1-2)

4) (1)சக்தி இல்லாதவர்; (1)

5) (1)சக்தி (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-3-4)

6) (1)சக்தி (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (1-3)

7) (1)சக்தி இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-4)

8) (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (2-3-4)

9) (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (2-3)

10) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (2)

11) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (2-4)

12) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1)சக்தி இல்லாதவர் ; (2-4-1)

13) (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (3-4)

14) (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (3)

15) (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (4)

-இப்படிப்பட்ட தகுதியுடையோர் அநுஷ்டிப்பதற்கான ப்ரபத்தியின் அங்க/ அங்கிகளை, மேல் இரண்டு அதிகாரங்களால் விளக்குகிறார்.

11. பரிகரவிபாகாதிகாரம்

“துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை”

*’**வேறங்கம்** இதனில் வேண்டா’* (ப்ரபத்தி, அங்கம் எதையும் எதிர்பாராதது) எனப் ப்ரமாணங்கள் சொன்னதற்கு, “ப்ரபத்திக்கென்று **விசேஷமாக விதிக்கப்பட்ட ஐந்து அங்கங்களைத்தவிர**, வேறு பொதுவான அங்கம் ஏதும் வேண்டாம்” என்றுதான் பொருள்.

அங்கங்கள்	நிபந்தனம்	*பலம்*
ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் – இனி பகவானுக்கு அநுகூலனாயிருப்பேன் என உறுதிகொள்ளல்	பகவானுக்கு நாம் *சேஷ*னாவதால்	’கட்டளை மீறுத’லிலிருந்து **தப்புவது**
ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம் – ப்ரதிகூலனாயிருப்பதை இனி விடுதல்	பகவானுக்கு நாம் *சேஷ*னாவதால்	’கட்டளை மீறுத’லிலிருந்து **தப்புவது**
மஹாவிச்வாஸம் – யாசித்தால் நம்மை பகவான் ரக்ஷிப்பான் என முழுநம்பிக்கை கொள்ளல்	5- வித *சங்கை*களும் தீர்ந்தமையால் (மேலே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது)	அநுஷ்டானம் நிலைப்பது /பாரமற்ற நிலைபெறுதல்
கார்ப்பண்யம் – உபாஸநத்தில் திறமின்மை/ விளைவான செருக்கழிவு /பகவானின் கருணை வேண்டுதல் ஆகிய ஏழ்மை வெளிப்பாடு	நம் ஏழ்மைத்தனம்/ போக்கற்ற தன்மை/ செருக்கு அழிதலால்	*ஈச்வர*னின் கருணையை தூண்டிவிடுவது
கோப்த்ருத்வ வரணம் – உபாஸநத்தை எதிர்பாராது ’காப்பாற்று’ என பகவானை வேண்டுவது	’புருஷார்த்தமாகவேணு’மென்பதால்	பகவான் மோக்ஷ புருஷார்த்தம் கொடுப்பவன் ஆவது

(ப்ரபத்தி அநுஷ்டானபரமான) **த்வயத்தில் இவ்வங்கங்களை அநுஸந்திக்கும் இடங்கள்**

மந்த்ர பாகம்	அங்கங்கள்
ஸ்ரீமத்/ நாராயண பதங்கள்	இப்பதங்கள், *ஈச்வர*னின் ஆகார *விசேஷ*ங்களாகிற ’புருஷகார-ஸம்பந்த-குண-வ்யாபார-ப்ரயோஜன கர்ப்பமாயிருக்கின்றன. இவ்வாகாரங்கள் தான், நம் ஆநுகூல்ய <u>வர்ஜன</u>/ ப்ராதிகூல்ய <u>அநுவர்த்தன</u>ங்களால் பகவானுக்குண்டான ’நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தை’ மாற்ற உதவுகின்றன; ஆக, ***ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப/ ப்ராதிகூல்ய வர்ஜந***ங்கள் அர்த்தமாகக் கிடைக்கின்றன.
ப்ரபத்யே	*’ப்ர + பதில்* தாது + *தன்மைக்குறி* = ப்ரபத்யே ஆகிறது. இதில் ’ப்ர’ என்பதில் ***விச்வாஸ மஹத்வம்*** சொல்கிறது; ’*பதிலு*க்கு’, அடைவது (*கதி*) எனப் பொருளாய், அதுவும் அறிவைமுன்னிட்ட(புத்யர்த:) நம்பிக்கைமுன்னிட்ட செயலாகவே ஆவதால், அர்த்தமாக ***விச்வாஸ ஸ்வரூபம்*** கிடைக்கிறது; ’தன்மைக்குறி’ கர்த்தாவின் **கார்ப்பண்ய**த்தைச் சொல்லும்.

மந்த்ர பாகம்	அங்கங்கள்
சரணம் ப்ரபத்யே	ப்ரபத்தி விஷயத்தில், 'சரணம்' என்பதற்கு 'உபாயம்' எனப்பொருள்; ஆக '***உபாயமாக*** (காரணமாக) ***ஆவாய்***' என சப்தமாகவே **'கோப்த்ருத்வ வரணம்'** சொல்கிறது. மேலும், ப்ரபத்தி/ பகவான் என இரண்டும் காரணமாயிருந்தும், கார்யமான 'காப்பது' என்பது, சேதநனால்தான் முடியுமாகையால், பகவானிடம் '**காப்பாய்**' என **ப்ரார்த்திப்பதை**யும் குறிக்கும்.

-*'மிகப்பெரிய பலமாகிற மோக்ஷத்தை, சிறிய செயலாகிய ப்ரபத்திக்கு பகவான் தருவானா?* என்ற "5- வித ஐயங்கள்", ஈச்வரனின் ஆகார விசேஷங்களை இவ்வாறு அறிந்தால், அகலும் :-

ஸந்தேஹங்கள்	பகவானின் ஆகார விசேஷங்கள்	ஐயம் அகலும் காரணம்
1.எல்லாம் அறிந்த (ஸர்வ ஜ்ஞ:) , எதையும் செய்ய சக்தியுள்ள (ஸர்வ சக்தியுக்த:) ஈச்வரன், அளவில்லா அபராதங்களைச் செய்தவர்கள் அணுகுவதற்கு ஏற்றவனாகை எப்படி?	**புருஷகாரம்**- "மறுக்க வொண்ணாமை". இது வேண்டியது தரவல்ல 'அடையப்படுபவனையும் அடைபவனையும் சேர்த்துவைக்கும் ஒரு சேதநனின் ஆகாரம்.	இதனால், அந்தப்புரவாஸிகளை நடத்துவதுபோல், மோக்ஷ விரோதிகளான நம் பாபங்கள் ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாதவன் (அவிஜ்ஞாதா)போல் **க்ஷமித்து, அடைக்கலம் தருவதால்.**
2. நம் கர்மங்களுக்கேற்ற பலனை தருபவனான ஈச்வரன், தடையாயுள்ள அளவிலா அபராதங்களை செய்த நமக்கு, மிக பெரிய பலத்தைத் தருவானா ?	**ஸம்பந்தம்** : - "ஒழிக்க ஒழியாமை". ஈச்வரனுக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள 'ஆண்டான்-அடிமை' என்ற(ஸ்வாமித்வ-தாஸத்வ) ரூபம்.	ஸ்வாமியான பகவான் ப்ரபத்தியாலே ப்ரஸந்நனாய், தாஸனாகிற நமக்கு பிறப்புரிமைபோன்றதான, **அளவில்லாத *பல*னைத் தருவதால்.**
3.பெரிய உபகாரத்தில்கூட அபேக்ஷை இல்லா (அவாப்த ஸமஸ்த காமனான) ஈச்வரன், ப்ரபத்தியாம் சிறு கார்யத்துக்கு பெரிய பலத்தைத் தருவானா ?	குணம் :- வேறொன்றையும் எதிர்பாராமை; பகவானின் தயை-வாத்ஸல்யாதி குணங்கள்.	தன் இயற்கையான கருணையினால், நாம் செய்யும் சிறு கார்யமான ப்ரபத்தியையும் பெரிய **உபகாரமாக எண்ணி *பல*ன் தருவதால்.**

ஸந்தேஹங்கள்	பகவானின் ஆகார விசேஷங்கள்	ஐயம் அகலும் காரணம்
4.பகவான் க்ஷுத்ர தேவதைகளைப் போல், உடனே பலன் தருபவனல்ல; ஆக, ப்ரபத்திக்கு மட்டும் தாமமின்றி (தாழாதே) பலத்தைத் தருவானா ?	வ்யாபாரம்:- படைத்தல்/காத்தல் போன்ற தன் கார்யங்களுக்குத் தன் ஸங்கல்பத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் (ஸஹகாரியை) எதிர்பாராமை.	யஜன-பஜனாதிகளுக்குத் தாமதித்து பலன் கொடுப்பனேயாகிலும், வேறு கதியில்லாமல் தம்மிடம் ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு, தன் உதாரகுணத்தாலும் ஸ்வதந்த்ர ஸங்கல்பத்தினாலும், வேண்டிய பொழுதிலேயே **விரும்பிய பலன் அளிப்பதால்.** இதை விபீஷண- காக வ்ருத்தாந்தங்களில் காணலாம்.
5.ஈச்வரன், ஒத்தாரும்/ மிக்காரும் இல்லாதவன் (ஸமாதிக தரித்ரன்). ஆதலால், மிகவும் தாழ்ந்த நம்மை தாரதம்யம் இல்லாமல் (தரம் பாராதே) தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வது எப்படி?	ப்ரயோஜநம்:- மிகவும் நீசரான (தண்ணியரான) பிறருடைய பேறே, தன் பேறாகக் கொள்ளுதல்.	ஸ்வாதந்த்ர்ய-தயா-வாத்ஸல்யாதி குணங்களையுடைய ஈச்வரன், தன்னை அடைந்தவர்க்குத் தன் ப்ரயோஜநமாகவே **வேண்டியதைத் தருவதால்.** இதை கோஸல மக்களை ராமன் 'நற்பாலுக்கு உய்த்ததிலும்'; உலகத்தவர் ப்ரியமான குமாரனோடு ஸமமாக, கிளிக்கும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவே பாலூட்டுவதிலும் காணலாம்

12. ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்

"அறவே பரமென்று அடைக்கலம் வைத்தமை"

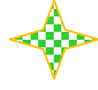
பகவானைச்சேர்ந்த இந்த **ஆத்மா**வையும்/ அதைக்காக்கும் பரத்தையும்/ அச் செயலால் உண்டாகும் **பல**னையும், [குருபரம்பரையை ஸேவித்து, த்வயம் முதலான மந்த்ரங்களைக் கொண்டு, த்யாக புத்தியுடன் *] ஈச்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தலே ப்ரபத்தியின் **அங்கி**யாகும்.

பலார்த்தீ செய்யப்பட வேண்டியவை	*ஸமர்ப்பணம்*	
மோக்ஷார்த்தீ { - பக்தன் / -**ப்ரபந்நன்**	-ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணம் / - --"--	+ **ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணம்**
ப்ரபந்நன் { -மற்ற *பல*னுக்காக / -மோக்ஷத்துக்காக	- ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணம் / - --"--	+**ஸ்வரூப/ *பல*** ஸமர்ப்பணம்

பரஸமர்ப்பணத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது விட (த்யாகம் செய்ய) வேண்டியவை

*த்யாகங்கள் (ஸம்பந்தத்தை அறுக்கை)	காரணம்
-கர்த்ருத்வம் (எனக்குத் திறனுண்டு என எண்ணுதல்)	பரஸமர்ப்பணம் செய்வதில், நமக்கிருக்கும் திறனையும்/ *சக்தி*யையும் அளித்தவன் எம்பெருமானே (இத் த்யாகத் துக்குப் பொருள் –*செயலை ஸ்வரூபேண* [செய்யாமல்] *விடுதல்* அல்ல; மாறாக, செய்துவிட்டு, "கர்த்ருத்வம் தன்னுடையது அல்ல" என **நினைத்தலே**) என்பதால்
-மமதா- (ஸ்வதந்த்ரமாகச் செய்கிறேனெனஎண்ணம்) ***-பலம்-*** (ப்ரஹ்மாநுபவம் எனக்கே என்ற எண்ணம்)	ஆத்மாவும்/ அதைச் சேர்ந்தவைகளும் பகவானுக்கே *சேஷ*மென்பதால், ப்ரபத்தி ரூப உபாயத்தை செய்வித்ததும் பகவானே/ *பல*னும் பகவானுக்கே, என்பதால்
-பலோபாயத்வம்- (பலனளிப்பது ப்ரபத்தி எனும் உபாயமே என்ற எண்ணம்)	*பல*மான பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யத்தை அடைவித்தது பகவானின் ப்ரஸாத ஸங்கல்பமே. (ஆக **பகவான் ப்ரதான *பலி*.** இந்த ஸங்கல்பத்தை உண்டாக்கிய ப்ரபத்தி அநுஷ்டானம், '*இடையான*' காரணம்தான்.)

த்வயத்தில் பரஸமர்ப்பணத்தை (அங்கியை) ஒரேமுறை அநுஸந்திக்கவேண்டிய இடம் } உபாயபரமான பூர்வ கண்டத்தில் (மஹாவிச்வாஸத்தை முன்னிட்ட/ கோப்த்ருத்வ வரணம் அடங்கிய) ***சரணம் ப்ரபத்யே*** என்பதில்.

விசேஷ விஷயங்கள்

1.ஒரு கார்யத்துக்குக் காரணங்கள்(ஹேது) 3 -அசேதநம்/ சேதநன்/ ஈச்வரன்

ஒரு கார்யத்துக்கு ப்ரயத்நம் செய்பவர் (கர்த்தா) 2 - சேதநன்/ ஈச்வரன்

ஒரு கார்யத்தைத் தானாகவே செய்பவர் (ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா) 1 - ஈச்வரன்

2.இங்கிருந்த நாள், அநிஷ்டாசரணமில்லாத கைங்கர்யத்தையும், சரீரத்தை விட்டபின் மோக்ஷத்தையும் சேர்த்து பலமாக ப்ரார்த்தித்து, ப்ரபத்திசெய்து, பரமில்லாது நிற்ப வரே நிபுணர்.

* * * * * *

ஆழ்வார் திருவடித் தொழல்
நம்மாழ்வார் மோக்ஷம் - ஸ்ரீரங்கம்

13. க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்

"வேள்வியனைத்தும் முடித்தவர்"

பத்தன் அநுஷ்டித்த பரந்யாஸத்தை பகவான் ஏற்றுக்கொண்டபின், ப்ரபந்நன் இனி : **1)பரமில்லாதவனாய்; 2) ஸந்தேஹமற்றவனாய்; 3) பயமில்லாதவனாய்; 4) மகிழ்வுடன்,** பகவத் விஷயத்தில் *சாஸ்த்ர* விதிப்படி ஆஜ்ஞா-அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங் களைச் செய்துவரவேண்டும். இந்த நிலை, முக்தனுடைய நிலைக்கு ஸமமானதாக இருக்குமாதலால், இவன் **க்ருதக்ருத்யன்** (செய்ய வேண்டியதைச் செய்து முடித்தவன்)/ **க்ருதார்த்தன்** (பயன் பெற்றவன்) என்று கொண்டாடப்படுவான்.

க்ருதக்ருத்யனின் நிலை	அது கைகூடக் காரணம்
1.பரமில்லாமை	-ப்ரபத்தி செய்தபின், அப்*பல*த்தைப்பெற செய்யவேண்டியது ஏதுமில்லாமை; -செய்யவேண்டியதை செய்து முடித்தமை; -ஸ்வதந்த்ர/ ஸத்ய ஸங்கல்ப/ *பலப்ரத*னான பகவான் '*மா சுச:*' **(இன்னும் செய்யவேண்டியன இருக்குமோ என்ற** கவலை வேண்டாம்) என அருளிச்செய்தது.
2.ஸந்தேஹம்/ பயம் நீங்கியமை	-'என் ஒருவனையே உபாயமாகப் பற்று' '**நான் எல்லா பாபங்க ளினின்றும் உன்னை விடுவிக்கிறேன்**' என்ற *ஈச்வர*னின், ஸங்கல்பம்
க்ருதக்ருத்யனின் நிலை	அது கைகூடக் காரணம்
3.மன மகிழ்வு பெறுதல்	-மற்ற பயன்களில் நமக்கு வாஸனைகூட இல்லாமல் **கடையற** விட்டது; -மற்ற உபாயங்களில் நமக்கு ஸம்பந்தம் இல்லாமல் **காம்பற** விட்டது; -இதனால் தரித்ரனான நாம், முயற்சியின்றி பெறப்போகும் பகவத்கைங்கர்ய புருஷார்த்தத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது

க்ருதக்ருத்யனின் நிலைச்சுருக்கம்

ப்ரபத்திக்கு முன்	**ப்ரபத்திக்குப் பின்**
"*ப்ரஸக்த சோகனாய்*' (*சோக*ம் உடையவனாய்) இருப்பது; இது இல்லாவிடில் உபாயபூர்த்தி உண்டாகாது;	'காப்பாற்றுகிறேன்' என்ற பகவான் பேச்சில் நம்பிக்கை குறைந்தால், உபாயபூர்த்தியில்லா மையால் மோக்ஷம் விளம்பிக்கும்; ஆக "*வீத சோகனாய்*" (*சோக*த்தை விட்டு ஒழித்தவ னாய்) நிற்கவேணும்.

-'செய்த வேள்வியர்', பலன் உடனே கிடைக்காததால், 'தரித்ரர்" ஆயினும், கைங்கர்ய மெனும் **செல்வம்** உடையவராவர்;

-நித்ய-நைமித்திகங்களில், வேதம் விதித்தபடி மற்ற தேவதைகளின் பெயரைச் சொல்வதால், அவருடைய "பாரமைகாந்த்யம்" குறைவுபடாது; காரணம், அக்கர்மங்களால் தேவதைகளுக்கும் அந்தர்யாமியான எம் பெருமான்தான் ப்ரீதியடை கிறான்; 'செய்த வேள்வியரின்' உத்யேச்யமும், எம்பெருமானுக்கு ப்ரீதி செய்வதுதான். மேலும் (ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ராதிகாரத்தில் சொன்னதுபோல்) எல்லாப் பெயர்களும் பகவானை **நேராகவே குறிப்பதால்**, அவர் செய்யும் நித்ய-நைமித்திகங்களும், பகவதாராதநம்தான்.

* * * * * *

ஸ்வாமி தேசிகன் மங்களாசாஸனம் - திருக்கச்சி

14. ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞநாதிகாரம்

"மூன்றில் நிலையுடையார்"

செய்த வேள்வியர், தங்கள் – **ஸ்வரூபம்**/ **அநுஷ்டித்த உபாயம்**/ **பெறப்போகும் புருஷார்த்தம்** ஆகிய – நிலைகளில் தொடர்ந்து தான் உறுதியுடன் நிற்பதை அறிந்து கொள்ள, சில அடையாளங்கள் :

நிலை	*நிலையின் அடையாளங்கள்*	*நிலை ஏற்படக் காரணம்*
ஸ்வரூபநிஷ்டை: 'ம' காரத்தின் - ஞானம் என்ற பொருளால், **அசித் வைல-க்ஷண்ய**மும், **பகவத் க்ருபை**க்கு மூலமான ஆநுகூல்யமும்; -'அவபோதநம்' என்றபொருளால், **ஆகிஞ்சன்யம்**/ **விகாரமின்மை**/ **மகிழ்ச்சியுறுதல்**, ஆகியவையும் (முறையே) தோற்றும்	*பிறர் தம்மை அவமதிக்க நேர்ந்தால் :-* -அவர் சொல்லும் குற்றமெல்லாம், உடலை பற்றியவை; **ஆத்ம ஸ்வரூப**த்தில் இல்லை, என வருத்தமுறாமல் இருத்தல்;	-அசித்தைவிட வேறான ஆத்ம வைலக்ஷண்யத்தை அறிந்தது;
	-தவறு இருப்பினும்/ இல்லாவிடினும், 'அதைச் **சொல்லி**, பாபத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்களே !' என அவர்பால் **க்ருபை**கொள்ளல்;	-எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் **க்ருபை** வேணுமென்ற ஞானம் பெற்றது;
	-நாம் அநுஸந்திப்பதற்காக, **நிர்வேதகாரிகை**யில் பூர்வர்கள் தங்களிடம் தோஷமிருப்பதாக பாசுரமிட்டதை நாம் மறந்தநிலையில் 'பிறர் **நினைவூட்டுகின்றனரே**' என அவர்பால் நன்றியறிதல்;	-அவர் சொல்லும் தோஷங்கள் நம் **ஆகிஞ்சன்ய**த்தை உறுதிப்படுத்துவது;
	-நம் தீவினையை ஒட்டி, பிறரைக் கருவியாக்கி, லீலாரஸனான **ஈச்வரன்தான் பரிபவிக்கிறான்** எனத்தெளிந்து, அவர்கள்பால் மன விகாரமின்மை;	-**பகவானின் விருப்பப்படி பரிமாற** நிற்கும் நாம், அவனுக்கே *சேஷ*னாவது
	-அநுபவித்தே கழிக்கவேண்டிய 'ஒப்புக் கொண்ட பாபத்தின்' ஒரு பகுதி அழிகிறது என **மகிழ்தல்**	-ஈச்வரனின் செயல் யாவும் நம் **ஹிதத்**துக்குத்தானே !

உபாய நிஷ்டை : 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்ற விதியும் 'ப்ரபத்யே' என்ற செயலும், 'நம:' என்றதில் குறிப்பும்	-**ஈச்வரனே** ரக்ஷகன் என்றிருத்தல்; -மரணமானால் மோக்ஷம்வேண்டி ப்ரபத்தி செய்த பிறகு, மரணத்துக்கு **அஞ்சாமை**; -காக்கும் பரத்தை பகவானிடம் சேர்த்த **தேற்றத்தோடு** இருத்தல்; -பரந்யாஸத்தை பகவானே செய்விக்கி றான் என்ற புத்தியுடன் **செயலைமட்டும் செய்தல்**; -பலமான அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும்/ இஷ்ட ப்ராப்தியும் **பகவானே** அளிக்கிறான் என்றறிதல்	-தானோ/மற்றவரோ **தஞ்சமாகார்** என்றறிவது; -விரும்பியது கிடைப் பதால் **மகிழ்வது**; -நிச்சயம் காப்பானெ ன்ற **மஹாவிச்வாஸ** முடைமை; -கர்த்ருத்வ த்யாகத்தில் தெளிவுடைமை; -**பல த்யாக**த்தில் தெளிவு உடைமை
புருஷார்த்த நிஷ்டை:- 'ஆய/ நம:/ அஹம்.. மோக்ஷ யிஷ்யாமி'யில்	-தேஹயாத்ரைக்கு விசார**மற்றி**ருத்தல்; -ஸுக/ துக்கம் **கர்மாதீனம்** என்றிருத்தல்; -பகவானையடைவதில் **த்வரை**யோடிருத் தல்.	-ப்ராரப்த கர்மம் அநுப விக்க **ஒப்புக் கொண்ட** தாலும் கடன் கழிவதா லும்; -பெரும் குற்றேவல் கிடைக்கப்போவதால்

நிஷ்டையால் ப்ரயோஜனம் : - பாகவதாபசாரத்திலும்/ கைங்கர்யம் **ஆகாத** பலனிலும் மனது செல்லாது;
-பாக்ய விசேஷத்தால் பூமியிலேயே நித்யஸூரி (நிலத் தேவர்) ஆவோம்.

15. உத்தர க்ருத்யாதிகாரம்

"கடன்கள் கழற்றிய" அடிமை

உத்த்ர க்ருத்யங்களின் ஸ்வரூபம் :

1.முக்தரின் கைங்கர்ய பரம்பரைபோல் ஸ்வாதுதமமும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமும் ஆனவை;

2.*சாஸ்த்ர*த்தில் வரையறுக்கப்பட்ட கால வி*சேஷ*ங்களை ஒட்டியவை;

3.அடுத்த ஸேவைசெய்யவேண்டி, முன்னதை முடிக்கும்படிக்கு சங்கிலி துவக்கானவை;

4.*சேஷி*யான ஈச்வரனின் ப்ரீதிக்குக் காரணமும்/ கார்யமுமாய் (புருஷார்த்தமாய்) இருப்பவை;

5.ப்ரபந்நனின் ஸ்வரூபத்துக்குத் தகுந்த 'காலக்கழிவுச் செயல்'களாய் நிற்பவை.

ப்ரபந்நனின் செயல்கள் :

"*சரீராதி*களோடு தன் ஸம்பந்தம், **பகவத்** கைங்கர்யம் செய்யப் பயன்படும் அளவுக்கேயன்றி, ஸ்வாமித்வ உரிமையால் அல்ல" என்ற தன் நிஷ்டைக்குப் பொருத்த மான எண்ணத்துடன் :-

1) ரஹஸ்யார்த்தங்களை, ஈச்வரனின் **அவதாரமேயான ஆசார்ய**ர்களிடம் **முறைப்படி** கேட்கவேண்டும். இவ்வித நிஷ்டையுடையாரோடு பழகி, அவர்கள் அநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஏற்றதை ஏற்கவேண்டும். *'க்ருதக்ருத்யராய் பலன் நிச்சயமாகிவிட்டதால், இனி எப்படியும் இருக்கலாம்'* என்ற **அசட்டை** கூடாது.

2) ஒருபோதும் தன் ஆகிஞ்சன்யத்தை மறக்காமல், **கார்ப்பண்ய**த்துடன் இருக்க வேண்டும்.

3) கைங்கர்யத்தில் இதுவரை இழந்ததையேநினைத்து மனம்தளர்ந்துவிடாமல், இனி **'ஸாத்விக ஆஹாரம்/ ஸேவை/ *சாஸ்த்ர* பரிசீலனம்'** இவைகளில் மூண்டு, விஷயங் கள்பால் இந்த்ரியங்களுக்குள்ள 'பட்டிபுக்க' **வாஸனைகளை மாற்றுவிக்க** வேண்டும்.

4) ஆஜ்ஞா-அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களை ***சாஸ்த்ர*முறைப்படி உகந்து/ அர்ச்சாவதார** த்தினிடம்/ 'முறையாக ஸம்பாதித்த' த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு/ **கடமையாக எண்ணி/ பாகவத கைங்கர்யம்** வரையாகச்செய்ய வேணும்; இதற்கு **ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே** காரணமாவதால், அவர்கள்பால் **நன்றியறி**தல் வேண்டும்;

இவை எல்லாவற்றுக்கும் முக்கிய காரணமான **ஈச்வரனின் ஸஹஜ காருண்ய**த்தை நினைத்து, அவனிடம் நன்றியறிதலோடு இருக்கவேண்டும்.